

Ο Εγγανδιολόγος

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: Ακρωτηρίου 55 - ΤΗΛ. 2610 341.515 - 2610 222.392
ΕΤΟΣ 60 - ΣΑΒΒΑΤΟ 23 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2013 - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΟΥ 301

Ο Ασκητικός Χαρακτήρας
της Ορθόδοξης Εκκλησίας

Του Παν. Μαρτίνη * Σελίδα 4

Το Κατανυκτικό Τριώδιο
και τα Μηνύματά του

Του Ιωάν. Αθανασόπουλου * Σελ. 8

Ο τρόπων μέτοχος
και θρόνων διάδοχος
των Αποστόλων
μαρτυρικός ιεράρχης
της Σμύρνης

ΣΕΛΙΔΑ 9

Ο ΑΓΙΟΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ΕΝΑ ΑΚΟΜΑ ΒΟΥΝΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Του Σεβ. Μητροπολίτου
Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΣΕΛΙΔΑ 3

Νέος Μητροπολίτης Κομοτηνής
ο Αρχιμ. Παντελεήμων Μουτάφης

Η Ιερά Σύνοδος της Ελλαδικής Εκκλησίας, στη συνεδρία της Πέμπτης 21 Φεβρουαρίου 2013, εξέλεξε με 29 ψήφους νέο Μητροπολίτη Μαρωνίας και Κομοτηνής τον Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεως Ξάνθης, Αρχιμ. π. Παντελεήμονα Μουτάφη.

Ο Αρχιμανδρίτης π. Παντελεήμων Μουτάφης (κατά κόσμον Σταύρος) γεννήθηκε στην Καβάλα, όπου και τελείωσε τις εγκύκλιες σπουδές του.

Σπούδασε στη Θεολογική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεοσάλονίκης, απ' όπου αποφοίτησε το 1994. Χειροτονήθηκε Διάκονος και Πρεσβύτερος το 1996 και την ίδια χρονιά διορίσθηκε Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Ξάνθης και Περιθεώριου.

Το 2006 ολοκλήρωσε τον κύκλο των μεταπτυχιακών σπουδών στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και έλαβε τίτλο ειδικεύσεως στη Δογματική Θεολογία με την υποστήριξη της εργασίας: "Οι περί Εικόνων αντιλήψεις του Ευστρατίου Νικαίας", η οποία δημοσιεύθηκε το 2007.

Πραγματοποιεί επί σειρά ετών ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές σε τοπικούς και περιφερειακούς σταθμούς και είναι μετεύθυνος του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Ιεράς Μητροπόλεως Ξάνθης.

Αρθρογραφεί στον έντυπο και περιοδικό Τύπο με σειρές άρθρων θεολογικού, ιστορικού και κοινωνικού περιεχομένου.

Συνέγραψε το κεφάλαιο περί των Μονών της Ξάνθης στο συλλογικό τόμο "Θρησκευτικά Μνημεία στο Νομό Ξάνθης", τον οποίο δημοσιεύσει η Ιερά Μητρόπολη Ξάνθης.

Συνέγραψε επίσης το μέρος για τις Μονές της περιοχής στο συλλογικό τόμο για την Ξάνθη που εκδίδει ο Δήμος Ξάνθης.

Το τριπρόσωπο για την Ι.Μ. Μαρωνείας
και Κομοτηνής.

Αρχιμ. Κωνσταντίος - 39
Αρχιμ. Παντελεήμων Μουτάφης - 39
Μητροπολίτης Βρεσθένης - 38

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία επί τη 8η
επετείω της εις Επίσκοπον χειροτονίας

Στο Νοσοκομείο ο Ιωαννίνων κ.κ. Θεόκλητος

Στο Γενικό Νοσοκομείο Ιωαννίνων Γ. Χατζηκώστα Νοσηλεύεται ο Μητροπολίτης Ιωαννίνων κ.κ. Θεόκλητος, μετά από σοβαρό πρόβλημα υγείας που του παρουσιάστηκε.

Σύμφωνα με αποκλειστικές πληροφορίες του firmani.gr, ο Μητροπολίτης Ιωαννίνων νοσηλεύεται για 5η μέρα σήμερα στο Νοσηλευτικό Ίδρυμα, με την πορεία της υγείας του να κρίνεται σταθερή από τους θεράποντες ιατρούς, αν και γενικότερα η υγεία του είναι αρκετά επιβαρυμένη.

Να σημειωθεί ότι ο Μητροπολίτης Ιωαννίνων μεταφέρθηκε στο Νοσοκομείο με ενοχλήσεις στο γαστρεντερικό σύστημα και υποβλήθηκε σε χειρουργική επέμβαση εντέρου.

Η πορεία του κρίνεται ικανοποιητική αν και είναι άγνωστο για το πότε θα επιστρέψει στα καθήκοντά του.

Ο αρχαίος ύμνος
“Πληρωθήτω”

Του Διονυσίου Ανατολικώτου * Σελ. 12

Ομιλία του Γέροντος
Εδισσαίου Αγιορείτου
στο Αγρίνιο

ΣΕΛΙΔΑ 14

Ορκίζομαι να πω την αλήθεια και μόνο την αλήθεια χωρίς φόβο και πάθος.

Να καταργηθεί ο θρησκευτικός όρκος, προτείνει ο Σεβ. Μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως κ.κ. Άνθιμος και αντ' αυτού να ορκίζεται ο μάρτυς στην τιμή και στη συνείδηση του.

Τώρα πως ο άνθρωπος που δε σέβεται το Θεό θα σεβαστεί τη συνείδησή του και την τιμή του δε μας το εξηγεί ο σεβαστός Ιεράρχης. Χώρια που η συνείδηση - κατά την άποψή μου - δεν είναι άλλο παρά, ο έλεγχος του Θεού στην καθημερινότητά μας. Ο έλεγχος των πράξεων μας σύμφωνα με τον ηθικό κανόνα που θέσπισε με το Ευαγγέλιο Του Κύριος και είναι αποδεκτός ως οδοιδέκτης στη γήινη διαδρομή μας. Και τι είδους τιμή έχει ο άνθρωπος που δε σέβεται τους γραφτούς ή άγραφους ηθικούς κανόνες που θέσπισε, όχι μόνο το Ευαγγέλιο, αλλά και η κοινωνία, για την αναγκαστική συμβίωση των ανθρώπων στο πέρασμα των αιώνων και οι οποίοι άλλαξαν και οργάνωσαν την κοινωνία από αγέλη σε κοινωνία ανθρώπων, με το σύνταγμα - στην ευρύτητα του όρου - που καθιέρωσαν οι «Δέκα Εντολές» του Μωσαϊκού νόμου και συμπλήρωσε στον Ιησούς Χριστός ξεκαθαρίζοντας ότι: Μή νοιμίσθε ότι ήλθον καταλύσαι τον νόμον ή τους προφήτας. Ουκ ήλθον καταλύσαι αλλά πληρώσαι αυτούς (επί του όρους ομίλια).

Οι άνθρωποι που δε διστάζουν να ορκιστούν

ψέματα στο όνομα του Θεού, θα διστάσουν να ορκιστούν στο όνομα της τιμής τους ή της συνείδησής τους;

«Ου λήψει όνομα Κυρίου του Θεού σου επί ματάω» ή εντολή και σ' αυτό στηρίζεται ο Μητροπολίτης κ.κ. Άνθιμος ο Αλεξανδρουπόλεως, αλλά και στο ότι ασύστολα η πλειονότητα των μαρτύρων, ορκίζεται στο δικαστήριο ψευδώς, παλαμίζοντας (κατά την έκφραση της θειά-Γαννούλας) το Ευαγγέλιο. Αθεόφοι βιαστούν και κυριολεκτικά!!!

(Σχετικά έχει ένα θαυμάσιο άρθρο ο Ανδρέας Φλογεράς στην ηλεκτρονική εφημερίδα του «Έρευνα Αιγίου .www.ereyna-aigio.gr)

Είναι γεγονός ότι ο θρησκευτικός όρκος, δεν εμπόδι-

"ΚΑΘ' ΟΔΟΝ" Του Σταύρου Ιντζεγιάννη **ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ**

σε - φευ - τους ανθρώπους να ψευδομαρτυρήσουν, γιατί ερμηνεύουν την περίπτωση κατά το συμφέρον τους ή κατά τη φιλία τους ή κατά τη γνώμη τους ή κατά την υποχρέωση που έχουν έναντι του κατηγορούμενου ή του μηνυτή !

Ορκίζομαι στην εμπορική μου τιμή, είχε πει ο μακαρίτης ο πατέρας μου που τον είχαν μηνήσει για αγορανομική παράβαση (υπήρχε τότε αγορανομία η οποία ήλεγχε την αγορά και υπέβαλε μηνύσεις για αισχροκέρδεια, σήμερα δεν υπάρχει τίποτε).

Άστρη την εμπορική σου τιμή του είπε ο δικαστής (τον είχε και άχτι γιατί ο μακαρίτης, φοβερός ταβλαδόρος, τον κέρδιζε πάντα στο τάβλι) και βάλε το χέρι σου στο Ευαγγέλιο. Τι να 'κανε ο δύστυχος, προκειμένου να μη πιληρώσει το πρόστιμο παλάμισε το Ευαγγέλιο και γλίτωσε από την ποινή, αλλά όχι και από τη μάνα μου.

Ο αρθρογράφος και συγγραφέας κ. Σταύρος Ιντζεγιάννης παρουσιάζει κάθε Δευτέρα, περίπου στις 9.30 το βράδι, στον Ο. Στ. Ιντζεγιάννης στο "ΛΥΧΝΟ"
τηλεοπτικό Σταθμό της τοπική μας Εκκλησίας "ΛΥΧΝΟΣ" την εκπομπή "ΤΕΡΙΡΕΜ".

Θεοφοβούμενη η συγχωρεμένη απειλούσε μέχρι και με διαζύγιο. Ευτυχώς μεσολάβησε ο παπά -Κώστας (Άρτα 1946) και με μια γενναία δωρεά στην εκκλησία του Παντοκράτορα όπου είμαστε ενορίτες, του έδωσε άφεση αμαρτιών. «Λιγότερο θα μου στοίχιζε το πρόστιμο σχολίασε ο μακαρίτης γελώντας, να το ήξερα δε θα ορκίζουμενα».

«Μα το Δη» ορκίζοταν και οι αρχαίοι, δείγμα ότι ο όρκος υπήρξε πάντα κατοχύρωση έναντι του ψεύδους έστω με τις πολλές αμφιβολίες σχετικά με τον φόβο Θεού που κουβαλάει ο καθένας μας. Ακόμη και οι Μωαμεθανοί ορκίζονται στο κοράνι.

Είναι γεγονός, ότι κάποιοι βγάζανε μεροκάματο ως ψευδομάρτυρες, οι οποίοι όμως όντας γνωστοί πιά στη δικαστική έδρα, λίγες φορές έφευγαν τη τιμπίδα του νόμου για ψευδορκία.

Η στήλη δεν έχει βέβαια ούτε τις θεολογικές γνώσεις ούτε το κύρος για να προβάλλει μια έγκυρη γνώμη. Μόνο η Ιερά σύνοδος μπορεί να αποφανθεί επί του προκειμένου, συνυπολογίζοντας τα υπέρ και τα κατά.

Σκέφτομαι απλώς, κατάργησε το ένα, κατάργησε το άλλο, (Τον όρκο, το σταυρό από το κοντάρι της σημαίας, την εικόνα του Χριστού από τη αίθουσα διδασκαλίας, τη γλώσσα μας που τη ρεζλεύουμε με τα greeklish και ένα σωρό άλλα) στο τέλος τι θα μείνει από την ταυτόπτη μας;

Δυστυχώς η παγκοσμιοποίηση - που τώρα σιγά - σιγά ανακαλύπτουμε τα αρνητικά της - επιμένει να μας αλλοτριώσει χτυπώντας εκεί που πονάμε. Αλλά ν' αρνηθούμε τον όρκο και να τον αντικαταστήσουμε με το «λόγω τιμής κύριε πρόεδρε, αλήθεια λέω» μου μοιάζει... χαζοχαρούμενη κοροϊδία.

Τι λέτε;

Τη κοτή του αυτού μηνός μνήμη του Αγίου ενδόξου και καλλινίκου μάρτυρος Θεοκλήτου

Αδελφοί μου,

Η εκκλησία μας πρωτίστως αποτελεί το οικοδόμημα που με το πάναγνο αίμα του δημιούργησε ο Ακρογωνιαίος Λίθος αυτής ο Ιησούς Χριστός, ο Κύριος και Λυτρωτής του κόσμου. Η εκκλησία όμως εκτός από σώμα Χριστού αποτελεί και μια συνεχή μνήμη όλων εκείνων που αγαπώντας θυσιαστικά Τον Δημιουργό αυτής, απετέλεσαν και αποτελούν τα κοσμήματα, τα μαργαριτάρια και τους πολύφωτους αστέρες του Θεοίδρυτου αυτού οικοδομήματος.

Έτσι η αγιωτάτη η μάρτυρας Εκκλησία την 26η Φεβρουαρίου εορτάζει και πανηγυρίζει την επέτειο μνήμη ενός τέτοιου αστέρα, του Αγίου ενδόξου μάρτυρος Θεοκλήτου.

Ο άγιος Θεοκλήτος, άγνωστος στους έντυπους συναξαριστές και τα μηνιαία άπαντα «εν τω κώδικι» Paris.gr 1578 χωρίς πολλά στοιχεία για το βίο του.

Tου Αρχιμ. π. Θεοκλήτου Παντελίδη
Αδελφού Ιεράς Μονής Γηροκομείου

Από τα λίγα που γνωρίζουμε για αυτόν διαπιστώνεται ότι ο άγιος Θεοκλήτος ο πρώην Λαμπαδός ή Λαμπάδιος ήταν αρχαίος μάρτυρας των αποστολικών χρόνων αφού σχετίζεται με την αγία Φωτεινή την Σαμαρείτιδα. Ο άγιος Θεοκλήτος ήταν φαρμακός, συγχρόνως και ειδωλολάτρης.

Δεν είχε ακόμη γνωρίσει τον Χριστό. Δεν είχε καταυγάσει την ψυχή του το φως του ευαγγελίου. Έφτιαχνε δηλητήρια με τα οποία διετάσσετο από τους εχθρούς και πολέμιους της χριστιανικής πίστεως να θανατώνει όλους όσους ασπάζονταν την πίστη αυτή. Κάποτε συνελήφθη και η αγία Φωτεινή με τα παιδιά της και τα αδέλφια της εξαιτίας της αφοσιώσεως της στον έναν και αληθινό Θεό των Χριστιανών. Ο Θεοκλήτος διετάχθη να τους προσφέρει φαγητό με τα δικά του δηλητήρια. Επειδή όμως ο ίδιος ο Κύριος είχε δηλώσει ότι «Καν θανάσιμον τί πίωσι, ου μη βλάψει αυτούς» (Μαρκ. 16,18), η αγία Φωτεινή μαζί με όσους ήταν δίπλα της δεν έπαθε απολύτως τίποτα, επιβεβαιώνοντας και αυτή με την σειρά της τα όσα ο Σωτήρας Χριστός είχε πει. Τότε ο Θεοκλήτος έκθαμψε από το θαύμα αυτό και πεπεισμένος πλέον για την πλάνη και το σκοτάδι στο οποίο ζούσε, ευαγγελίζεται την σωτηρία που ονομάζεται Ιησούς Χριστός από την αγία Φωτεινή. Έτσι ο Θεοκλήτος δέχτηκε την κλήση από τον Θεό. Έγινε άντως θεοκλήτος, βαπτίστηκε, έκαψε τα μαγικά του βιβλία, ομολόγησε «ως πολύφωνον του Πνεύματος όργανον» την πίστη του στον Τριαδικό Θεό και στο τέλος δέχθηκε και το βάπτισμα του αίματος αφού «απετμήθη την κεφαλήν». Δεν δειλίασε ούτε για μια στιγμή. Φαίνεται ότι αντηχούσε στα αυτιά του το «Κύριος εμοί βοηθός, καὶ ου φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοί ἀνθρώπος».

Με αυτόν τον τρόπο ο άγιος Θεοκλήτος παρέδωσε την μακαρία ψυχή του στον Επουράνιο Βασιλέα ώστε εκείνος με την σειρά του ως Μισθωποδοτής να τον στέψει με τον στέφανο της αιωνίου ζωής, να τον κάνει μέτοχο και ένοικο αυτής, και μέλος εκλεκτού της χορείας των μαρτύρων.

Αυτά τα λίγα γνωρίζουμε για την βιοτή του αγίου μάρτυρος Θεοκλήτου τα οποία όμως μας διδάσκουν πολλά αφού οι μάρτυρες της εκκλησίας μας αποτελούν το εφαρμοσμένο ευαγγέλιο που πρώτος ο Κύριος μας κήρυξε. Αποτελούν την ύψιστη έκφραση αγάπης του ανθρώπου προς τον Θεό ενώ ταυτόχρονα γίνονται παράδειγμα, υποδείγματα φωτεινοί οδοιδείκτες και γνώμονες της εν Χριστώ ζωής και της τελειώσεως αυτής. Έτσι και ο άγιος Θεοκλήτος αποτελεί παράδειγμα πίστεως και ειλικρινούς μετανοίας. Μας υπενθυμίζει σε όλους μας ότι ο Σωτήρας Χριστός μας περιμένει να ενωθούμε μαζί του απενδύμενοι την πρώην αμαρτωλή ζωή μας δια της μετανοίας και της πίστεως σε Αυτόν έτσι ώστε να γίνουμε κλητοί και κοινωνί Του «Ως κλητός εκ πίστεως πρό

ΕΝΑ ΑΚΟΜΑ ΒΟΥΝΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Του Σεβ. Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Έχει πολλάκις ειπωθεί ότι εψύγη η αγάπη των πολλών. Πάγωσε δηλαδή η αγάπη. Η πόλη μας όμως καθημερινώς αποδεικνύει ότι αυτό δεν είναι αληθές, τουλάχιστον για τα δικά μας, τα τοπικά δεδομένα.

Στο προσκλητήριο τής αγάπης, στην σάλπιγγα αυτή του Θεού, συσπειρώνονται στην Πάτρα μικροί και μεγάλοι, ενώνονται οι καρδιές, πιάνονται οι άνθρωποι χέρι με χέρι και υψώνουν τής αλληλεγγύης βουνά ολόκληρα, από τα οποία αντλούν βοήθεια οι εμπερίστατοι συνάνθρωποι μας.

Ανέκαθεν η Πάτρα είχε αυτή την ευαισθησία. Κατά τα χρόνια όμως πού έχομε εμείς την ποιμαντορία τής Αποστολικής μας Μητροπόλεως, αυτή την αλήθεια την εισπράττομε, ως βίωμα χαράς, συγκίνησης και καθημερινής προσφοράς προς τόν ίδιο τόν Κύριο μας.

Ήλθαν, βλέπετε, δύσκολα χρόνια. Κανείς δεν περίμενε αυτές τις εξελίξεις στην χώρα μας. Κρίμασιν οίσιδεν ο Θεός, ταλαιπωρία συνέχει τόν Λαό μας, χωρίς να γνωρίζωμε, πότε θα εξέλθωμε από την δύσκολη αυτή κατάσταση.

Την παρελθούσα Κυριακή μια πρωτοβουλία των Ραδιοφωνικών Σταθμών και άλλων Μ.Μ.Ε., η οποία τελούσε υπό την αιγίδα τής Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών, τού Δήμου Πατρέων και τού Επιμελητηρίου Αχαΐας, στέφθηκε με μεγάλη επιτυχία. Ήταν πρωτοβουλία αγάπης και προσφοράς προς τόν συνάνθρωπο. Πώς είναι δυνατόν ο ένας να γεύεται πολλών ή κάποιων αγαθών και ο έτερος να πένεται, να πεινά, να ζή μέσα στην φτώχεια, χωρίς να δύναται να αντιμετωπίσῃ τις βασικές ανάγκες τής ζωής;

Ήλθαν στο Γραφείο μας τα παιδιά από τα παραπόνω Μ.Μ.Ε., πού συνεργάστηκαν για την επίτευξη τού θεαρέστου και ευλογημένου αυτού σκοπού. Μάς εξεμυστηρεύθησαν την σκέψη τους και ζήτησαν να βοηθήσουν με τόν δικό τους τρόπο στην προσπάθεια προσφράς αγάπης. Μάς παρακάλεσαν να βοηθήσωμε με τόν λόγο μας τόν γραπτό και προφορικό, με το μήνυμά μας μέσα από τα Μ.Μ.Ε. τής τοπικής Εκκλησίας, ώστε να πραγματοποιήσουν την ευγενή επιθυμία τους, χάριν των αδελφών μας των ελαχίστων.

Ακούσαμε με συγκίνηση, όσα μάς είπαν και υιοθετήσαμε την ωραία πρότασή τους, θέτοντας υπό την αιγίδα μας την προσπάθεια τους.

Στην πανστρατεία τής αγάπης συμμετείχαν χιλιάδες συμπολίτες μας, φορείς, επιχειρηματίες, μιθητές κλπ., προκειμένου να εύρουν ωφέλεια οι συνάνθρωποί μας, στην πόλη μας και στην ευρύτερη περιοχή μας, πού τόσες ανάγκες αντιμετωπίζουν.

Το αποτέλεσμα συγκινητικό. Μετά από την γνωστοποίηση αυτής τής προσπάθειας, επ' Εκκλησίαις και από τα Μ.Μ.Ε. τα Εκκλησιαστικά (Λύχνος, Ραδιοφωνικός Σταθμός τής τοπικής μας Εκκλησίας, εκκλησιαστικά έντυπα), αλλά και τα άλλα Μ.Μ.Ε., υψώθηκε, στην Πλατεία Γεωργίου των Πατρών, ένα ακόμα βουνό τής αγάπης.

Το ύψωσε η ευαίσθησία, η φιλοθεία και φιλανθρωπία τού ωραίου και πνευματικά καλλιεργημένου Λαού μας. Μικροί και μεγάλοι έσπευσαν να α-

φήσουν τα δώρα τής αγάπης τους. Ήτο συγκινητικές οι σκηνές με τα μικρά παιδιά, τα οποία κρατώντας στα χέρια τους όσα πράγματα μπορούσαν, τα άφηναν με πολλή χαρά στον ωρισμένο τόπο, έχοντας την αίσθηση ότι κάνουν χρέος τους προς τούς ανθρώπους, που έχουν τόσες ανάγκες.

«Έφερα κάποια δωράκια για άλλα παιδάκια, που δεν έχουν κάποια πράγματα που έχω εγώ και θέλω να τα κάνω να χαρούν», είπε κάποιος μικρός μας φίλος, με παιδική απλότητα και αγνότητα καρδιάς. Εύγε στους γονείς οι οποίοι δίνουν αυτή την ανατροφή

λόγους: «Επείνασα καί εδώκατέ μοι φαγείν, εδίψησα καί εποτίσατέ μοι, γυμνός ήμην καί περιεβάλετέ με...» (Ματθ. κε', 35-36).

Με το αίσθημα τής ευθύνης, έναντι τού Κυρίου και έναντι των συνανθρώπων μας, συνεχίζομε να γκρεμίζωμε τα τείχη πού χωρίζουν τούς ανθρώπους, και αγκαλιάζομε τόν αδελφό μας, αδιακρίτως καταγωγής, γλώσσης, χρώματος, κοινωνικών πεποιθήσεων κ.λ.π., προσφέροντες τα μύρα τής ψυχής μας, ώστε και οι καρδιές να ευωδιάσουν και ο κόσμος μας να απολαύσῃ το άρωμα τής αγάπης.

Θέλω πατρικά να επαινέσω όλους τούς Πατρινούς για την ευκαίρωα, ακαίρωα εκδηλουμένη αγάπη τους προς τόν άνθρωπο, ναι προς κάθε άνθρωπο, και αυτό το τονίζομε ιδιαιτέρως. Ό,τι ζητήσαμε για να το προσφέρωμε δχι σε ανθρώπους, αλλά στον ίδιο τόν Θεό, αφού ο «ελεών πτωχόν, ελεεί τόν Θεόν», πλουσιοπαρόχως ο Λαός τό προσφέρει. Μόνο έτσι θα προχωρήσωμε. Ενωμένοι στην χαρά και στον πόνο. Μαζί στις δυσκολίες, μαζί στις δοκιμασίες. Η αγάπη είναι δύναμη μεγά-

και αυτό το παράδειγμα στα παιδιά τους. Ο λόγος τού Κυρίου είναι σαφής: «Ός δ' αν ποιήσῃ καί διδάξῃ, ούτος μέγας κληθήσεται εν τη Βασιλείᾳ των ουρανών» (Ματθ. ε', 19).

Συγκεντρώθηκαν 15 τόνοι τρόφιμα και 10 τόνοι ρούχα, παπούτσια κλπ. Οι δύσκολες εποχές, είναι πλέον εμφανές, δτι μάς κάνουν περισσότερο «ανθρώπους», μάς ευαίσθητοποιούν, μάς βοηθούν να κάνωμε πνευματική περισυλλογή. Μάς δίνουν την ευκαιρία να φιλοσοφήσωμε περί τής ζωής και να διαπιστώσωμε, δτι όλα τα γηήνα είναι φθαρτά και ρέοντα, δπως το νερό στην κοίτη τού ποταμού. Όλα τα κοσμικά είναι μετέωρα και εύκολα μάς εγκαταλείπουν. Αν δεν υπάρχουν οι πνευματικές αντιστάσεις και η έμπρακτος αγάπη, είναι αδύνατο να σταθούμε στα πόδια μας. Τώρα μάς δίδεται η ευκαιρία να διαπιστώσωμε, έτι περισσότερο, δτι η δυσκολία τού ενός, ο πόνος τού αδελφού μας είναι και δική μας υπόθεση, αφού ο άνθρωπος είναι δημιουργημένος από τόν Θεό, ως ον

λη και γι' αυτό εφευρετική.

Συνεχίστε, αδελφοί μου, με τόν ίδιο και μεγαλύτερο ζήλο την προσφορά τής αγάπης. Η δύσκολη εποχή θα περάση. «Νεφύδριον εστί και θάττον παρελεύσεται...».

Αδελφοί μου, δεν πρέπει ποτέ να λησμονούμε το «πλούσιοι επτώχευσαν και επείνασαν, οι δε εκζητούντες τόν Κύριον, ουκ ελαττωθήσονται παντός αγαθού». Πλούσιοι δεν είναι όσοι έχουν πολλά υλικά αγαθά, αλλά όσοι έχουν στην καρδιά τους τόν Ιησού Χριστό, τόν Αληθινό Θεό, ο οποίος επτώχευσεν εκουσίως για την δική μας σωτηρία. Πτωχοί δεν είναι όσοι στερούνται κοσμικών και υλικών πραγμάτων, αλλά όσοι στερούνται τής παρουσίας τού Θεού στην ζωή τους.

Οι Άγιοι τής Εκκλησίας μας ήταν «οι πλουσιώτεροι» άνθρωποι τού κόσμου. Ο Απόστολος Παύλος αναφέρει: «ως πτωχοί, πολλοί δέ πλουτίζοντες, ως μηδέν έχοντες και τα πάντα κατέχοντες» (Β' Κορ. στ', 10).

Σέ σάς, λοιπόν, πού είστε οι πλουσιώτεροι άνθρωποι τού κόσμου, σε σάς τούς φιλοθείους και φιλανθρώπους Πατρινούς, το Πλήρωμα τής τοπικής μας Εκκλησίας, εύχομαι και προσεύχομαι ο Κύριος να επιδαψιλεύη πλούσια τα αγαθά Του και τα ελέη Του.

Δικαίως καυχώμεθα εν Κυρίω για όλους σας. Ιδιαιτέρως, εν προκειμένω, επαινούμε και ευχαριστούμε τούς Ραδιοφωνικούς Σταθμούς και τις εφημερίδες, πού διοργάνωσαν την προσπάθεια αυτή, ως και τούς Δημοσιογράφους οι οποίοι εργάστηκαν με ζήλο ψυχής για την συγκέντρωση τής ανθρωπιστικής βοήθειας.

Ο Μέγας Βασίλειος για όσους από την ψυχή τους, με όλη τους την προθυμία, προσφέρουν βοήθεια στους εν ανάγκαις και περιστάσει όντας αδελφούς, αναφέρει χαρακτηριστικά:

«Ο γαρ ουράνιος Βασιλεὺς ουκ επαναγκάζει, ουδέ απαιτεί τελέσματα, αλλά δέχεται τούς προθυμουμένους, ίνα δίδοντες λάβωσι, και τιμήσαντες τημηθώσι, και κοινωνήσαντες των προσκαίρων, εις κοινωνίαν τών αιωνίων κληθώσι» (PG 31.1713).

Ο Ασκητικός Χαρακτήρας της Ορθόδοξης Εκκλησίας

Την Κυριακή, 24 Φεβρουαρίου, η Εκκλησία μάς εισάγει στην κατανυκτική περίοδο του Τριωδίου. Είναι, πράγματι, η πλέον κατανυκτική περίοδος του όλου εκκλησιαστικού έτους. Μας ανεβάζει σκαλί-σκαλί στο λόφο του Γολγοθά, εκεί που κορυφώνεται το θείον Πάθος και στη συνέχεια μας οδηγεί στον Πιανάγιο Τάφο, στο Αναστάσιμο «Φως». Είναι, επίσης, και κατ' εξοχήν ασκητική περίοδος, αφού καλούμαστε σε πνευματική και υλική ασκηση (Μ. Τεσσαρακοστή, Προηγιασμένες Θ. Λειτουργίες, Ακάθιστος Ύμνος, Μ. Κανόνας κ.α.). Γί' αυτό προβάλλονται, κατά την πρώτη περίοδο του Τριωδίου, τρεις μεγάλες ασκητικές μορφές, όπως του Αγ. Γρηγορίου του Παλαμά, Αρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης (14^{ος} αιώνας), του Οσίου Ιωάννη της Κλίμακος (6^{ος} αιώνας) και της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας (7^{ος} αιώνας).

Έτσι, μας δίνεται η ευκαιρία ν' ασχοληθούμε με τον καθόλου ασκητικό χαρακτήρα της Εκκλησίας μας και πού οφείλει την ασκητική της παράδοση!

Είναι γεγονός ότι το ασκητικό στοιχείο είναι πολύ έντονο στην Ορθόδοξη Εκκλησία. Άλλα και το κοινωνικό στοιχείο συνυπάρχει στη ζωή και πορεία της. Τα δύο αυτά στοιχεία αλληλοσυμπληρούμενα φανερώνουν το αληθινό πρόσωπο της Ορθοδοξίας. Πολλοί χριστιανοί, ίσως βρίσκονται μπροστά στο ερώτημα, ποιό από τα δύο αυτά στοιχεία χαρακτηρίζει περισσότερο ή λιγότερο την Εκκλησία μας! Και τούτο γιατί, συγκρίνοντάς την με την Ρ/καθολική Εκκλησία ή με τις Προτεσταντικές Ομολογίες, στις οποίες προέχει έκδηλα το κοινωνικό στοιχείο, αδυνατούν να συλλάβουν την προσφορά και το σκοπό του ασκητικού της χαρακτήρα.

Αδυνατούν συνέχεια να εννοήσουν την προσφορά και τη διακονία, που εκπληρώνει ο ορθόδοξος μοναχός με τον ασκητικό τρόπο της

ζωής του, τα μηνύματα που στέλνει στο σύγχρονο άνθρωπο με τη «ψυγή» από τον κόσμο και την «ξενιτεία» του.

Νεότερος θεολόγος σημειώνει: «Είναι γεγονός πώς αν δεν αρνηθεί κανείς τον κόσμο, δεν μπορεί να τον αγαπήσει αληθινά» και «άνευ της εξόδου εκ του κόσμου εις την σφαίραν, απ' όπου ήλθεν η Χάρις του ενανθρωπίσαντος και αναστάντος Κυρίου, δεν είναι δυνατόν να γίνει αληθινός μετά του Κυρίου ευαγγελισμός του κόσμου υπό της Εκκλησίας».

Βέβαια η αλήθεια του Ορθόδοξου ήθους και φρονήματος δεν μπορεί να βρίσκεται σε επιμέρους θέσεις και αλήθειες. Η Ορθοδοξία αποκλειστικά και μοναδικά ούτε ασκητική είναι, ούτε κοινωνική. Άλλα, μέσα στην καθολικότητα της έχει και την ασκητική της διάσταση, αλλά και την κοινωνική. Γ' αυτό είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι στην Ορθόδοξη Εκκλησία «μεγάλοι διδάσκαλοι της άσκησης και του αναχωρητισμού που διακρίθησαν ως Επίσκοποι (π.χ. Αγ. Γρηγόριος ο Παλαμάς) έπαιχαν ρόλο και στα κοινωνικά, ακόμη και στα πολιτικά ζητήματα της εποχής τους, ή και αντιστρόφως Πατριάρχες, Επίσκοποι, Αυτοκράτορες και πολιτικοί διακρίθηκαν για τον ασκητισμό τους».

Έτσι, χωρίς να υποτιμάμε τον κοινωνικό χαρακτήρα της Εκκλησίας, ιδιαίτερα τονίζουμε το ασκητικό της στοιχείο, που είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να έλθουν θετικοί και πλούσιοι καρποί και στον κοινωνικό τομέα της ορθόδοξης ζωής.

Ο μοναχισμός αποτελεί κατά την μακραίωνη της Ορθοδοξίας ιστορία το ιδεώδες του ορθόδοξου. Σε πλείστους τόνους υμνείται η άσκηση, η πάλη κατά του σαρκικού φρονήματος και κατά των διαφόρων παθών. Και πράγματι είναι πολύ σημαντικό και ουσιαστικό στοιχείο ότι τόσους αιώνες διατηρεί ο Ορθόδοξος λαός τα ασκητικά στοιχεία της Εκκλησίας, ως αναπόστατα στοιχεία της ζωής του. Ο ασκητικός βίος των μοναχών έτρεφε το λαό του θεού πνευματικά και τον στήριζε στην πίστη και τον έβγαζε από τα αδιέξοδά του και τον καθοδηγούσε στα καθημερινά προβλήματά του.

Δεν είναι τυχαίο ότι οι μεγάλοι πατέρες της ερήμου στα πρώτα χρόνια της άσκησής τους αρνούνται τα πάντα. Στην περίοδο αυτή φαίνονται «σκληροί» αρνητές του κόσμου. Όταν όμως έλθει η πνευματική ωρίμαστη τους και φτάσουν σε ψηλή «μέτρα», τότε έρχονται αυτοί προς τον κόσμο ή αφήνουν τον κόσμο να τους πλησιάσει για να δεχτεί την πνευματική τους καθοδήγηση. Από τους νεώτερους ασκητές έχουμε το παράδειγμα του **αγ. Σεραφείμ του Σάρωφ**. «Με πλήρη αυταπάρνηση, υπομονή, ταπείνωση και πίστη διένυσε την οδό του κοινοβιάτη μοναχού, του ερημίτη, του ησυχαστή, ακόμη και του έγκλειστου, απόκτησε μεγάλη καθαρότητα ψυχής και αξιώθηκε υψηλών χαρισμάτων από τον Θεό. Και τότε, κατά το θέλημα του Θεού, υποχρεώθηκε να εγκαταλείψει την ησυχία... και άρχισε τη διακονία προς τον κόσμο με την αγάπη του, με τα θεόσδοτα χαρίσματα της διδασκαλίας, της διορατικότητας, της θαυματουργίας και των θαυμάτων, με την πνευματική καθοδήγηση, την προσευχή, την παρηγορία και τις συμβουλές».

Και η περίπτωση που αναφέραμε είναι μια επανάληψη των περισσότερων αγίων της Εκκλησίας μας, που άρχισαν με αυστηρή και σκληρή άσκηση και φυγή από τον κόσμο και «πειριφρόνηση» προς τα πράγματα του κόσμου, αλλά, όταν ήλθε ο κατάλληλος καιρός της πνευματικής τους ωρίμασης, έγιναν μεγάλοι και ουσιαστικοί εργάτες στο λαό του Θεού. Πρόσφεραν βοήθεια και αντίληψη, που δεν μπορούσε κανείς άλλος να προσφέρει και μάλιστα τέτοιους είδους, που αναφέρεται σε καθαρά υπαρξιακά προβλήματα του ανθρώπου, που, ούτε επιστήμη, ούτε η πολιτική, ούτε η κοινωνιολογία και αυτή η ψυχολογία μπόρεσαν και μπορούν να δώσουν. Έτσι εξηγείται ακόμη και σήμερα, όταν υποψιαστεί ο λαός, πως κάποιος ασκητής παρουσιάζει δείγματα αγίας βιοτής, τρέχει να τον συναντήσει, να πάρει την ευλογία του, να ακούσει τη διδαχή του, τις συμβουλές του. Με τέτοιους «γέροντες», «καθοδηγητές των ψυχών» τρεφόταν και τρέφεται πνευματικά ο ορθόδοξος λαός μας. Πρόσφατα παραδείγματα οι «γεροντάδες» **Παΐσιος Αγιορείτης, Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης, Ιάκωβος Τσαλίκης** κ.α.

Έτσι, κατανοεί κανείς ποια βαθύτερη σημασία είχε και έχει ο ασκητικός χαρακτήρας της Εκκλησίας μας, ο οποίος

Του Παναγιώτου Σ. Μαρτίνη, Δρ. Θ. Αρχοντος Ιερομόνονος της Αγίας του Χριστού Μ. Εκκλησίας

Άλλωστε είναι τόσο ξεκάθαρη η αλήθεια πως η αμαρτία δεν εδρεύει στη φυσική λειτουργία του ανθρώπου, αλλά στα πάθη, αφού ο Οσ. Ποιμήν λέγει: «δεν εδιδάχθημεν σωματοκότονοι, αλλά παθοκότονοι». Η ορθόδοξη άσκηση δεν περιφρονεί το σώμα, αλλά θέλει να κτυπήσει «τα πνευματικά της πονηρίας εν τοις επουρανίοις» (Εφεσ. στ. 12).

Και όπως σημειώνει και ο π. **Γεώργιος Καψάνης**, Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Γρηγορίου Αγ. Όρους, η «αληθής άσκησις ουδεμίαν έχει σχέση προς την πλατωνική ή μανιχαϊκή περιφρόνηση της ύλης ή του σώματος. Οι χριστιανοί ασκηταί ασκούνται όχι διότι περιφρονούν το σώμα, αλλά διότι θέλουν να το καταστήσουν όργανον της ψυχής. Οσάκις δε τη επιδράσει των αιρέσεων παρουσιάσθησαν παρεκκλίσεις από τον κανόνα αυτόν η Εκκλησία τους κατεδίκασε» (51^{ος} Κανών αγ. Αποστόλων).

Επειδή όμως στον τρόπο της άσκησης υποκρύπτεται ο κίνδυνος να πλανηθεί κανείς και να πέσει στην υπερβολή ή στην κατάργησή της, μέσα στον ορθόδοξο χώρο η άσκηση θεωρείται πριν απ' όλα ως ένα εκκλησιαστικό γεγονός. Όπως πάλι γράφει ο π. Γεώργιος Καψάνης «ρυθμιστής της ασκήσεως δεν είναι η νοσηρή διάνοια του ανθρώπου, αλλ' η βούλησης του Θεού ως εκφράζεται εις τους I. Κανόνες της Εκκλησίας και εις τα συμβουλά του πνευματικού πατρός ή γέροντος. Πάτε και τι θα νηστεύσωμεν, επί παραδείγματι, το ρυθμίζει η Εκκλησία. Ο Χριστιανός υπακούων εις την Εκκλησίαν ασκείται εις την ταπείνωσιν και ενεργεί ως καθολικός άνθρωπος, του οποίου η ατομική συνεδρησίς έχει εξαγιασθεί και εναρμονισθεί μέσα εις την καθολικήν συνεδρησίν της Εκκλησίας. Έτσι ο χριστιανός ενεργεί εκκλησιαστικώς, συνοδικώς, καθολικώς, μετά των εποιών πλευράς του, μετά των οποίων αποτελεί εν σώμα... Η τήρησις ιδίων κανόνων εις την άσκησην και μάλιστα την νηστείαν σημαίνει επάραπον έπαρσιν και δι': αυτό καταδικάζεται αυστηρότατα... Η υπακούη προφυλάσσεται εξ άλλου των ασκούμενον χριστιανόν από κάθε υπερβολήν, όπως και από κάθε πλανημένην δια την πνευματικήν του κατάστασιν κρίσιν, η οποία δυνατόν να έχει σοβαράς επιπτώσεις εις την πνευματικήν του ζωήν».

Το θαυμαστό όμως μέσα στον ορθόδοξο χώρο μας είναι πως ενώ η άσκηση είναι ένα εκκλησιαστικό γεγονός, δεν παύει να έχει κι ένα χαρακτήρα εξατομικευμένο. Και όπως σημειώνει ο αείμνηστος καθηγητής Ηλίας Βουλγαράκης... «η μελέτη όλου του ασκητικού βίου της Εκκλησίας, από τα αρχαία χρόνια η άσκηση, ως μορφή χριστιανικού αγώνα για την τελείωση, ήταν απόλυτα απαραίτητη, ταυτόχρονα όμως είχε μια μεγάλη ποικιλία στη μορφή και στις εκδηλώσεις

Πολλά ...εν ολίγοις

Επιμέλεια σελίδος:
Αλέξανδρος Κ. Κολλιόπουλος

ΕΠΙ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙ ΔΕΚΑ ΕΤΗ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΕΡΚΥΡΑΣ κ.κ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

Φωτογραφικό λεύκωμα για τα Μοναστήρια της Κέρκυρας

Ένα διαφορετικό ταξίδι αυτή τη φορά στο νησί των Φαιάκων, ένα ταξίδι στα είκοσι μοναστήρια της Κέρκυρας. Μέσα από τις 225 φωτογραφίες και τα 20 διαφωτιστικά κείμενα παρουσιάζεται η ιστορία, η αρχιτεκτονική, οι θησαυροί της κάθε μονής και η ζωή των μοναχών: σπιγμές από τα λατρευτικά τους καθήκοντα στις ακολουθίες ή στις πανηγύρεις, στον όρθρο ή στον εσπερινό, στις καθημερινές τους ασχολίες και δραστηριότητες.

Στις 240 σελίδες του τόμου περιγράφονται και ιστορούνται είκοσι μοναστήρια - παλαιά και ιστορικά τα περισσότερα - στην πόλη ή στην ύπαιθρο, κοντά στη θάλασσα ή στην ενδοχώρα σε εκπληκτικής ομορφιάς τοποθεσίες, οικοδομημένα με τους αρχιτεκτονικούς και διακοσμητικούς ρυθμούς των Επτανήσων.

Οι φωτογραφίες είναι του κ. Δημητρίου Ταλιάνη και ο σχολιασμός του ποιητού κ. Διονυσίου Καρατζά. Σύμβουλος εκδόσεως: π. Θεμιστοκλής Μουρτζανός. Επιμέλεια κειμένων: κα Λίτσα Ι. Χατζηφώτη. Τα οχτώ εισαγωγικά κείμενα για τον μοναχισμό, την εξέλιξή του, τη γένεση των μοναστηριών εντός και εκτός τειχών της Κέρκυρας, έγραψαν οι: π. Γ. Μεταλληνός, π. Ν. Αντωνόπουλος π. Μ. Κρητικός, π. Θ. Μουρτζανός, μον. Μωυσής Αγιορείτης, μον. Ευφημία, καθ. Π. Σκαλτσής και καθ. Ν. Ξιώνης.

Την έκδοση χαρετίζουν ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάστος Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος, ο Μητροπολίτης του Πατριαρχείου της Μόσχας κ. Ιλαρίων και ο Μητροπολίτης Κερκύρας κ.κ. Νεκτάριος, ο οποίος συμπλήρωσε 10 χρόνια Αρχιερατείας στην Κέρκυρα. Με αυτή την αφορμή έγινε η παρούσα έκδοση.

Ο τόμος κυκλοφορεί και στη ρωσική γλώσσα. Το βιβλίο παρουσιάζεται τη Δευτέρα 25 Φεβρουαρίου '13, στις 19.00, στη Στοά του Βιβλίου (Περιματόγλου 5).

Σημεία Διακινήσεως του «Εκκλησιολόγου» για την Πάτρα είναι:

- * Τυπογραφείο «Κολλιόπουλου», (Ακρωτήριο 55)
- * Αγιογραφικός Οίκος «Τζελάτη», (Γεροκωστοπούλου 29α)
- *Μοναστηριακή Τράπεζα" Παρασκευής Θεοδωράτου Ερμού 90 (έναντι Αστυνομίας).
- * Οπτικά «Καραβίτη», (Παντανάσσης 43)
- * Εκκλησιαστικά Είδη «Γεσθημανή», (Οθωνος Αμαλίας 97)
- * Εκκλησιαστικά Είδη, Νεκταρίου Μπούσια (Γοργοποτάμου 6 – πλησίον LIDL)
- * Περίπτερο έμπροσθεν I.N. Αγίας Βαρβάρας
- * Περίπτερο Κορίνθου & Μιαούλη
- * Περίπτερο Έλληνος Στρατιώτου και Λευκωσίας
- * Περίπτερο πλατείας Αγίας Λαύρας, άνω μέρος.

Τηλέφωνα επικοινωνίας με τον "Εκκλησιολόγο":

πρωινές ώρες 9.00 π.μ. -1.30 μ.μ.
2610/341515, απογευματινές από 5.30 μ.μ. έως 8.00 μ.μ.: 2610/222392 λειτουργεί και ως Fax.
Καθ' όλη την ημέρα στα κινητά: 6942507002,
(vodafone), 6985847585 cosmote.

Ο Εκκλησιολόγος

Ο π. Πέτρος Μαριάτος στον Παντοκράτορα
Στο Ενοριακό Πνευματικό Κέντρο του Παντοκράτορος, αύριο **Κυριακή 24 Φεβρουαρίου 2013**, θα ομιλήσει ο Πρωτοπρεσβύτερος π. **Πέτρος Μαριάτος**, διδάκτωρ της Ιατρικής Σχολής του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου, πρώην Δ/ντής του Νοσοκομείου Κυθήρων.

Το θέμα που θα αναπτύξει ο εκλεκτός προσκαλεσμένος του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του ως άνω Ναού, είναι: **"Η υλική υπόσταση του ανθρώπου"**.

Τέτοιου είδους δραστηριότητες προάγουν την "ευγενή άμιλλα"

Η ομάδα της Αγίας Μαρίνης

Όταν την περασμένη εβδομάδα οι εφημέριοι των Ιερών Ναών Παντοκράτορος και Αγίας Μαρίνης, π. Περικλής Ρίπισης και π. Παναγιώτης Θωμάς, ανακοίνωσαν ότι θα διεξαχθεί ένας αγώνας ποδοσφαίρου ανάμεσα στα κατηχητόπουλα των δύο ενοριών, ήλθε στη θύμησή μας η νιότη μας, όταν ο Μακαριστός π. Κωνσταντίνος Οικονόμου (πνευματικό τέκνο του π. Γερβασίου Παρασκευόπουλου) στην δεκαετία του '60 και του '70 μίσθωνε πέντε ή έξι αυτοκίνητα ΤΑΞΙ και μας μετέφερε μία με δύο φορές το χρόνο στις κατασκηνώσεις της Χριστιανικής Στέγης στη Ρίζα Ναυπακτίας. Και εκεί, μεταξύ των άλλων παίζαμε και ποδόσφαιρο στο γήπεδο των εγκαταστάσεων με διαποτή τον ασύδιμο Γέροντα!

Η ομάδα του Παντοκράτορα

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ο αγώνας ποδοσφαίρου μεταξύ των δύο ενοριών πραγματοποιήθηκε στο βοηθητικό γήπεδο του Παμπελοπονησιακού σταδίου. Όπως προαναφέραμε στον αθλητισμό δεν έχει σημασία ποιος ενίκησε ή ποιος έπαιξε καλύτερα στον "πολιτισμό των ποδιών και της μπάλας", αλλά η καλλιέργεια της αγάπης προς τον πλησίον, της αλληλεγγύης, της αυτοθυσίας, του αλτρουισμού, των αξιών του Ορθόδοξου Χριστιανισμού χωρίς υποκρισία.

Επισφραγίζοντας, επισημαίνουμε ότι τα κατηχητικά σχολεία της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών τα τελευταία χρόνια ανθούν, διότι οι ιερείς μας διακρίνονται από Ορθόδοξο Χριστιανικό ήθος και φρόνημα, τα οποία μεταξύ άλλων μεταδίδει με την βιωτή του ο Επίσκοπος μας κ.κ. Χρυσόστομος.

Ελπίζουμε αυτού του είδους δραστηριότητες των κατηχητικών μας σχολείων να έχουν περισσότερη συχνότητα, όχι μόνο στον χώρο του ποδοσφαίρου αλλά και στον στίβο και στο μπάσκετ και σε άλλα αθλήματα.

* Κατά την ταπεινή μας άποψη, οι κατηχητές πρέπει να μεταδώσουν στα παιδιά μας τί είναι συναγωνισμός - ανταγωνισμός - άμιλλα.

Διότι ο ανταγωνισμός διαφέρει από τον συναγωνισμό στο ότι ο ανταγωνισμός προϋποθέτει αντιπαλότητα που μπορεί να φθάνει μέχρι και τη σύγκρουση, ενώ ο συναγωνισμός δηλώνει τον παράλληλο αγώνα, τη διεκδίκηση, απαλλαγμένη από διαμάχες και συγκρούσεις. Η εξιδανικευμένη μορφή του συναγωνισμού, με ευγενή και ανιδιοτελή, κατά κανόνα κίνητρα, είναι η άμιλλα.

Η Εκκλησία αντικατέστησε το Κοινωνικό Κράτος...

Μία Πατρινιά μητέρα πολύτεκνη - όπως μας είπε - κάθε πρωί βρίσκεται έξω από γνωστό S/M της περιοχής Ψαροφαΐου για να προμηθευτεί τρόφιμα, από τα ληγμένα που πετούν στους κάδους οι υπάλληλοι του καταστήματος.

Όταν την πλησιάσαμε και την ρωτήσαμε γιατί δεν πηγαίνει στην ενορία της ώστε να προμηθευτεί τρόφιμα, μας απήγνωσε ως εξής:

"Είμαι ενορίτσσα Αγίας Τριάδος Ζαρουχλεϊκων. Όποτε και να απευθυνθώ στους ιερείς, πρόθυμα, μου δίουν τρόφιμα και αρκετές των περιππώσεων και χρήματα. Όμως, και το

Γενικό Φιλόπτωχο Ταμείο της Ι.Μ. Πατρών με βοηθά ώστε να αναθρέψω τα παιδιά μου. Έχω έξι παιδιά, δύσα να μου δώσει η Εκκλησία υπάρχουν ελλείψεις, και έτσι καταφεύγω και στους κάδους".

Με βαθιά ανάσα, συνέχισε, λέγοντας: "Η Εκκλησία αγαπήτέ μου έχει αντικαταστήσει το κοινωνικό Κράτος. Απ' αυτήν ζητούν βοήθεια χιλιάδες συνάνθρωποι μας. Εάν πάρω εγώ περισσότερα τρόφιμα, ίσως τα υστερηθεί κάποιος που τα έχει μεγαλύτερη ανάγκη από εμένα!".

Θα θέσω στην αγάπη σας, άλλο ένα περιστατικό που έπεισε στην αντίληψή

μας. Ένας μεσήλικας άνδρας, άνεργος και ανασφάλιστος, πατέρας δύο τέκνων (το ένα με κινητικά προβλήματα) σε προχωρημένο στάδιο καρκίνου, νοσηλεύεται τώρα στο Νοσοκομείο "Παναγία Βονήθεια" στο Ρίον.

Επικοινώνησε με το π. Κωνσταντίνο στο Γενικό Φιλόπτωχο Ταμείο, ζητώντας του να μεριμνήσει - εάν υπάρχει η δυνατότητα - για την εξόφληση οφειλής του στη ΔΕΗ, λέγοντάς του παράλληλα όταν θα αναρρώσει θα του επιστρέψει τα χρήματα!

Τον συμπολίτη μας αυτόν τον γνωρίζουμε παιδιόθεν. Πρόκειται για μία ταλαιπωρη ψυχή, έντιμη α-

πό τον Πόντο. Όταν τον επισκέφθηκαμε στο Νοσοκομείο μας είπε: **Μόνο η Εκκλησία με βοήθησε στις δύσκολες στιγμές που περνώ εγώ και η οικογένεια μου γενικότερα. Το κόμμα που υπηρέτησε όλα μου τα χρόνια, δεν ενδιαφέρθηκε εάν ζω ή εάν πέθανα...**

Και ολοκλήρωσε λέγοντας: **Την αγάπη την γνώρισα μόνο από την Εκκλησία. Ο Θεός είναι Μεγάλος και ελπίζω ότι θα με βοηθήσει να ζήσω!**

* Είναι δύο περιπτώσεις αληθινές, με ονοματεπώνυμο από τις πλειστες που αντιμετωπίζ

Ο ΠΟΙΜΗΝ ΤΟΥ ΕΡΜΑ (δ) όραση γ', δ'

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ Γόρτυνος
ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ Κ.Κ. Ιερεμία

1. Το πατερικό ανάγνωσμα «ο Ποιμήν του Ερμά» που μελετάμε, αιδελφοί μου χριστιανοί, έρχεται από τα παλαιά χρόνια για να μας πει ότι πρέπει να μετανόησουμε, για να ξεφύγουμε τα κακά που έρχονται στην ανθρωπότητα. Το βιβλίο σε πολλά του σημεία μάς υπενθυμίζει την **Αποκάλυψη του Ιωάννου**. Έχει και αυτό, όπως και η Αποκάλυψη, οράσεις. Στα προηγούμενα κηρύγματά μας μιλήσαμε για την πρώτη και την δεύτερη όραση. Στο σημερινό μας κήρυγμα θα μιλήσουμε για την τρίτη και τέταρτη όραση.

2. Η γερόντισσα Γυναίκα, η οποία στο προηγούμενο κήρυγμα είδαμε ότι εικονίζει την Εκκλησία, έδειξε στον Ερμά έναν μεγάλο πύργο που κτίζοταν πάνω στα νερά. Για την ανοικοδόμηση του πύργου εργάζονταν χιλιάδες άνθρωποι. Αυτοί έφερναν λίθους για την οικοδομή του. Άλλοι λίθοι ήταν καλοί, ήταν τετράγωνοι και στιλπνοί, αλλά άλλοι δεν ήταν καλοί. Είχαν εξογκώματα και ήταν και σχισμένοι, γι' αυτό και απορρίπτονταν και πετάγονταν κοντά στην οικοδομή. Έπρεπε πρώτα να λαξευτούν και να σμιλευτούν καλά και έπειτα να τοποθετηθούν στην οικοδομή. Άλλοι ακόμη λίθοι φαίνονταν πολύ άσχημοι και αυτοί πετάγονταν μακριά από την οικοδομή. Ο Ερμάς ήθελε να μάθει την ερμηνεία του λαμπρού αυτού και περιέργου οράματος. Και η γερόντισσα Γυναίκα του αποκάλυψε την ερμηνεία του: «**Ο οικοδομούμενος πύργος**», του είπε, «**είμαι εγώ η ίδια, είμαι εγώ η Εκκλησία!**! Θεμελιώνεται ο πύργος πάνω στα νερά, γιατί με το Βάπτισμα ο άνθρωπος μπαίνει στην Εκκλησία και γίνεται μέλος αυτής για να σωθεί. Οι τετράγωνοι και οι στιλπνοί λίθοι του πύργου είναι οι Απόστολοι και οι Διδάσκαλοι της Εκκλησίας, είτε έχουν αποθάνει είτε ζουν. Οι λίθοι οι οποίοι απορρίπτονται από την οικοδομή είναι οι άνθρωποι που είναι πολύ αμαρτωλοί και έχουν ανάγκη μετανοίας. Πρέπει γρήγορα να μετανοήσουν, τώρα, όσο ζουν και κτίζεται ο πύργος. Γί-

αυτό και πετάγονται κοντά στην οικοδομή, για να τοποθετηθούν σ' αυτήν όταν μετανοήσουν. Οι άλλοι λίθοι που πετάγονται μακριά από την οικοδομή αυτοί είναι οι «**υιοί της ανομίας**». Βαπτίστηκαν μεν και έγιναν χριστιανοί, αλλά δεν απαρνήθηκαν τις αμαρτίες τους, γι' αυτό και είναι άχρηστοι προς οικοδομή. Είπε και άλλα η γερόντισσα Γυναίκα στον Ερμά σχετικά με τους λίθους της οικοδομής του πύργου. Γενικά του είπε ότι οι λίθοι του πύργου συμβολίζουν τις διάφορες πνευματικές καταστάσεις των χριστιανών.

3. Ο πύργος αυτός, που είδε στην τρίτη όρασή του ο Ερμάς, αγαπητοί μου χριστιανοί, είναι, όπως το είπαμε παραπάνω, η Εκκλησία. Στην Εκκλησία ανήκουμε και εμείς, σαν βαπτισμένοι χριστιανοί που είμαστε. Ας καταλάβουμε από την εικόνα του πύργου ότι δεν είμαστε ένοντος ο ένας με τον άλλον, γιατί αποτελούμε όλοι την ίδια οικοδομή, την Εκκλησία. Ας είμαστε λοιπόν αγαπημένοι και δεμένοι ο ένας με τον άλλον, όπως ενωμένοι και δεμένοι είναι οι λίθοι μιας ωραίας και δυνατής οικοδομής. Και ας φροντίζουμε να είμαστε καλοί λίθοι, κατάλληλοι για τον ιερό πύργο της Εκκλησίας, για να μην απορριφθούμε από το θείο αυτό Καθίδρυμα. Η μάχαιρα, που αποκόπτει τα εξογκώματα των λίθων μας, και το σφυρί που μάς λαζεύει είναι η μετάνοια, για την οποία μιλάει πολύ το έργο που μελετάμε «**ο Ποιμήν του Ερμά**». Με την μετάνοια μας και μεις σωζόμαστε, αλλά και δίνουμε χαρά στην Μάνα μας Εκκλησία. Την ωραιοποιούμε! Γιατί, όπως εξηγεί παρακάτω η όραση, η Γυναίκα Εκκλησία μάς παρουσιάζεται με γεροντική μορφή για να συμβολίζει το μαρανθέν φρόνημα των χριστιανών λόγω των αμαρτιών τους. Άλλα, όταν οι χριστιανοί αρχίζουν να μετανοούν για τα αμαρτήματά τους, τότε και η Εκκλησία παρουσιάζεται με άλλη μορφή. Παρουσιάζεται σαν μία ωραιοτάτη νέα, για να συμβολίζει την χαρά της για την σωτηρία των παιδιών της χριστιανών (κεφ. 10-13).

4. Πάμε τώρα στην άλλη όραση, την τέταρτη. Κάποτε

ο Ερμάς περπατώντας στην Καμπανία οδό και προσευχόμενος, άκουσε μιά φωνή να του λέγει: «**Ερμά μη φοβηθείς!**» Προχωρώντας είδε να υψώνεται από τη γη προς τα πάνω ένας μεγάλος κονιορτός, ένα μεγάλο σύννεφο σκόνης. Το θεώρησε αυτό σαν θείο σημείο.

Από τον κονιορτό είδε να βγαίνει ένα θηρίο πολύ μεγάλο και από το στόμα του έβγαιναν πύρινες ακρίδες. Τότε ο Ερμάς άρχισε να κλαίει παρακαλώντας τον Κύριο να τον σώσει από το φοβερό αυτό θηρίο και να μπορέσει να το προσπεράσει. Πραγματικά το θηρίο έπεσε κατά γης μέχρις όπου πέρασε ο Ερμάς. Μετά από τριάντα βήματα είδε ο Ερμάς μία παρθένα στολισμένη με λευκό ένδυμα και στο κεφάλι της είχε μίτρα. «**Συνάντησες τίποτε;**», ρώτησε η παρθένα αυτή τον Ερμά. «**Συνάντησα ένα πολύ μεγάλο θηρίο,**» απάντησε ο Ερμάς, «**αλλά με την δύναμη του Κυρίου έφυγα από αυτό.**» «**Ο Κύριος,**» του είπε η παρθένα νεάνιδα, «**έστειλε τον άγγελό του Θεγρί, που επιπρά τα θηρία και τους έφραξε το στόμα για να μη σε καταφάγει. Πήγαινε τώρα,**» του είπε, «**να πεις στους χριστιανούς ότι το θηρίο που είδες είναι εικόνα μας μεγάλης θλίψεως, που πρόκειται να έρθει στον κόσμο. Εάν μετανοήσουν και η καρδιά τους γίνει καθαρή, τότε θα μπορέσουν να διαφύγουν την θλίψη αυτή.**

Μάς απομένει, χριστιανοί μου, ένα ακόμη κήρυγμα και τελειώνουμε το πατερικό βιβλίο που μελετούμε «**ο Ποιμήν του Ερμά**».

Με πολλές ευχές
† Ο Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως
Ιερεμίας

«Ο Τελώνης και ο Φαρισαίος»

Η Εκκλησία σ' αυτό το πρώιμο στάδιο της λειτουργικής πορείας του Τριώδιου προβάλλει δύο τύπους ανθρώπων, τον ταπενό Τελώνη και τον υπερήφανο Φαρισαίο, οι οποίοι αμφότεροι ανεβαίνουν από την πόλη προς το ναό των Ιεροσόλυμά των για να προσευχθούν. Ο φαρισαίος έχοντας την κίβδηλη και φαινομενική ευσέβεια και όχι την θεάρεστη και υψοποίο ευλάβεια φτάνει ανάπτι από τον ίδιο εσωτε-

Αντίθετα, ο τελώνης α-

Του Διακόνου Κωνσταντίνου Τσαγκάρη

ντιλαμβάνεται απόλυτα την κατάντια του, προσεύχεται με συντετριμένη καρδιά και ζητά το έλεος και την χάρη του Θεού. Ο φαρισαίος στέκεται σε μέρος ούτως ώστε να φαίνεται καλά από τους υπολόπιους ανθρώπους, εκθείαζει τις αρετές του και προτάσσει την υπεροχή του έναντι των άλλων. Ο δε τελώνης βρίσκεται μακριά από το θυσιαστήριο, κατανοεί απόλυτα την αμαρτωλότητά του, κτυπά το στήθος του και με αληθινή συντριβή και μετάνοια λέγει: «**ο Θεός ιλασθητί μοι τω αμαρτωλώ.**» Σε αντιδιαστολή με τον ταπενό τελώνη, ο φαρισαίος απορρίπτει άνευ ηθμού τους συνανθρώπους του λέγοντας: «**ο Θεός, ευχαριστώ σοι ότι ουκ ειμί ώστερ οι λοιποί των ανθρώπων, άρπαγες, ἀδικοι, μοιχοί, η και ως ούτος ο τελώνης.**» Έτσι, με αυτούς τους λόγους απορρίπτει απριόρι όχι μόνο τον συνάνθρωπο, αλλά και τον Θεό, βίωντας ακολούθως την έλλειψη της κοινωνίας και δοκιμάζοντας μια συγκλονιστική υπαρξιακή μοναχία. Εντούτοις, ο τελώνης απευθύνεται πρόσθιτος: «**Σας βεβαιώ**»

κεια, μη έχοντας ανάγκη το Θεό, θεωρούσαν και αποκαλούσαν τους εαυτούς τους δικαίους.

Από την άλλη πλευρά, οι τελώνες αναλογιζόμενοι το βαρύ φορτί των ανομίαν και των άστοχων πράξεών τους, αισθάνονται πολύ μεγάλη την ανάγκη του Θείου ελέους και της θεάτριας Χάριτος για την σωτηρία τους. Εξάλλου, ο Ιησούς Χριστός δεν είναι ο τιμωρός Θεός που δεν πρέπει να απογοητεύσει, αλλά είναι ο Θεός της αγάπης και του ελεύθερου αποθέωντας την ανθρώπου του, με αποτέλεσμα να αποστερείται την βασιλεία του Θεού. Αντίθετα, ο τελώνης δεν μένει σε εξωτερικά σχήματα ή τυπολατρικές εξάρσεις, αλλά προτιμά την εις βάθος και καθολική αλλαγή της προσωπικότητάς και του χαρακτήρα του.

Ας ευχηθούμε τώρα και πάντοτε ο Θεός να μας προφυλάσσει από την υπερηφάνεια του φαρισαίου και να μας δίδει την ταπείνωση του τελώνη, ενθυμούμενοι ότι την άθλια κατάσταση της αμαρτωλότητας μας έρχεται να εξαλείψει η Θεία ευσπλαχνία, αλλά και η προσωπική μας μετάνοια, που γίνεται με τον αγώνα μας στο «**στάδιο των αρετών**», εκεί όπου αγωνιθέτης, αλλά και δωροδότης είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΠΑΤΡΩΝ

6ήμερη Προσκυνηματική Εκδρομή στους Αγίους Τόπους από 8 Μαΐου (Τετάρτη του Πάσχα) έως και 13 Μαΐου

Ο Ιερός Ναός Αγίας Μαρίνης Πατρών, διοργανώνει προσκυνηματική εκδρομή στους Αγίους Τόπους από 8 Μαΐου (Τετάρτη του Πάσχα) έως και 13 Μαΐου

Πληροφορίες: π. Παναγιώτης Θωμάς 6932371500

Ο Χριστός και ο Βαπτιστής του

Ο Κύριος μετά τη δοκιμαστική αποστολή των μαθητών του στο κήρυγμα, συνέχισε να κηρύπτει μόνος του. Ο δε Ιωάννης βαπτιστής, ενώ ήταν στη φυλακή, όταν άκουσε από τους μαθητάς του για τα έργα του Χριστού, έστειλε δύο απ' αυτούς και τον ρώτησε: Συείσαι ο Μεσσίας που πρόκειται να έρθει ή άλλον περιμένουμε; (2-3).

Ο Ιωάννης, όπως σαφώς φαίνεται εδώ, είχε γύρω του ομάδα από μαθητάς. Μερικοί απ' αυτούς ήταν πιο αυστηροί και από το διδάσκαλό τους και συχνά δεν πειθαρχούσαν σε όσα τους έλεγε εκείνος. Οι μαθητάς του, στο διάστημα που εκείνος ήταν στη φυλακή, τον επισκέπτονταν και τον ενημέρωναν για όλα τα τρέχοντα, και για τον Ιησού. Ο Ιωάννης είχε φυλακιστεί από τον Ηρώδη Αντίπα για τον έλεγχο ηθικής τάξεως που άσκησε σ' αυτόν. Αγαπούσε και σεβόταν τον Χριστό ως πολύ ανώτερό του και χαιρόταν για τα πολλά και θαυμαστά σημεία και την πρόοδο του κηρύγματος του μέρα με την ημέρα. Πώς εξηγείται όμως ότι ο Ιωάννης εντελώς απρόσμενα ρωτάει τον Ιησού μέσω των μαθητών του αν είναι ο Μεσσίας; Τί συνέβη; Μήπως στο μεταξύ προέκυψε κάποια ρωγμή στην αγαστή σχέση του με το Χριστό;

Η απάντηση είναι ότι ο Ιωάννης δεν είχε καμιά αμφιβολία για το ποιος είναι ο Ιησούς, είχαν όμως αμφιβολία οι μαθητάί του, οι οποίοι προφανώς από αντιζηλία είχαν πάθει κάτι το ανθρώπινο. Πιθανώς να έλεγαν στον Ιωάννη: Να αυτός για τον οποίο έδωσες τη μαρτυρία συνεχώς δοξάζεται από το λαό, ενώ εσύ είσαι κλεισμένος στις φυλακές. Αν πραγματικά αυτός είναι ο Μεσσίας, πώς αδιαφορεί για σένα τον πρόδρομό του τώρα που είσαι στη φυλακή;

Σίγουρος ο Ιωάννης ότι οι μαθητάί του δεν θα πείθονταν σε τυχόν απάντησή του, έκανε κάτι ανθρωπίνων ευφυές: τους έστειλε να ρωτήσουν οι ίδιοι τον Ιησού. Βέβαια το ερώτημα, όπως είναι διατυπωμένο, φαίνεται σαν ερώτημα του Ιωάννου, αλλά στην πραγματικότητα ανήκει στους μαθητάς του. Όπως κι αν έχει το πράγμα, το σίγουρο είναι ότι ο καρδιογνώστης Κύριος χειρίστηκε την απάντηση με θεία σοφία. Δεν έδωσε δική του απάντηση, αλλά κατά την ταπεινόφρονα πάντοτε τακτική του, άφησε ν' απαντήσουν οι προφήτες. Πηγαίνετε, τους λέει, και πείτε στον Ιωάννη αυτά που ακούτε και βλέπετε, ότι λεπτοί καθαρίζονται, τυφλοί ανακτούν το φως τους, κουτσοί περπατούν, λεπτοί καθαρίζονται, κωφοί αποκτούν την ακοή τους, νεκροί αναστάνονται, φτωχοί δέχονται το ευχάριστο μήνυμα της σωτηρίας, και μακάριος είναι εκείνος που που δεν θα σκανδαλιστεί από μένα (4-6).

Σα να λέει: Ρωτάτε αν είμαι ο Μεσσίας; Σας απαντώ: Δεν λένε οι προφήτες ότι ο Μεσσίας θα κάνει σημεία μεγάλα και θαυμαστά; Να, αυτά τα σημεία γίνονται σήμερα, όπως βλέπετε, από μένα. Το συμπέρασμα βγάλτε το μόνοι σας. Και συμπληρώνει την απάντησή του μ' έναν ελαφρό και ανεπάσθητο έλεγχό τους: Μακάριος, λέει, είναι αυτός που δεν θα σκανδαλιστεί από μένα. Και για να μη νομίσει ο λαός ότι αυτός που σκανδαλίστηκε είναι ο Ιωάννης, πλέκει γι' αυτόν ένα λαμπρό εγκώμιο.

Άνθρωποι, λέει, τί βγήκατε να δείτε στην έρημο; μήπως κάποιο καλάμι που σαλεύεται από τον άνεμο; (7).

Σαν καλάμι εννοεί το φυλακισμένο και αδύναμο Ιωάννη, που πρόκειται σε λίγο να τσακιστεί από τον Η-

ρώδη. Αλλά έχει και την άλλη έννοι: Πράγματι ο ισχνός σωματικώς Ιωάννης δεν διέφερε από ένα καλάμι, αλλά ψυχικώς ήταν στερεός και αμετακίνητος σαν το βουνό. Οι άνθρωποι που εκτιμούσαν τον Ιωάννη ήθελαν κάποτε ν' ακούσουν κάτι για το μυστηριώδες, όπως το θεωρούσαν, πρόσωπό του, και τώρα χαίρονται που ακούν γι' αυτόν τα τόσο εγκωμιαστικά λόγια του Χριστού. Και συνεχίζει ο Κύριος:

Λοιπόν, τί βγήκατε να δείτε; μήπως κανέναν άνθρωπο ντυμένο στα μαλακά και πολυτελή ρούχα; Μην κουράζε-

ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Γ. ΣΙΑΜΑΚΗ (Αρχιμανδρίτου Ιεροκήρυκος)

στε: αυτοί που φορούν τα μαλακά και πανάκριβα ρούχα κατοικούν όχι στην έρημο αλλά στα βασιλικά ανάκτορα (8).

Τα πολυτελή κοστούμια είναι γεγονός ότι τονίζουν την προσωπικότητα. Συχνά όμως στα πανάκριβα υφάσματα τυλίγονται πανάθλια σώματα και παναθλιότερες ψυχές. Θέλει να πει ο Κύριος, ότι ο Ιωάννης μπορεί να φορούσε τρίχινο χοντροκαμμένο ματίο χειμώνα -καλοκαίρι και να έτρωγε ακρίδες και μέλι αγριών μελισσών, αλλά το αγγελικό του σώμα φιλοξενούσε μια ταπεινότατη και αγιότατη ψυχή. «**Και ο βαπτιστής μπορούσε να φοράει τέτοια πολυτελή φορέματα**», λέει ο άλλος Ιωάννης, ο χρυσόστομος, «**αν είχε σηγήσει ή έκανε "εκπτώσεις" στο κρύγμα**». Και συνεχίζει ο Κύριος:

Τί βγήκατε να δείτε; προφήτη; Συμφωνώ. Είναι προφήτης και παραπάνω από προφήτη. Σας πληροφορώ ότι ο Ιωάννης είναι αυτός για τον οποίο έχει γραφεί: Να, εγώ στέλνω τον αγγελιοφόρο μου πριν από τη δημόσια εμφάνισή του, που θα προετοιμάσει τις ψυχές των ανθρώπων για να σε υποδεχτούν (9-10).

Ονομάζεται «**περισσότερον προφήτου**», διότι ο Ιωάννης δεν προφήτευσε μόνο για το Μεσσία, όπως οι άλλοι προφήτες, αλλά και τον έδειξε με το χέρι του και τον βάφτισε στον Ιορδάνη ποταμό. Τα λόγια αυτά του προφήτου Μιχαήλ είναι μια ενημέρωση, ας την πούμε έτσι, που κάνει ο Θεός Πατέρας στον Υό του πριν από την έλευσή του στον κόσμο ως Μεσσία. Πράγματι το παρορμητικό κήρυγμα του Ιωάννου είχε απήχηση στις καρδιές των Ιουδαίων και όλοι σχεδόν πήραν το βάπτισμά του. Άλλ' ο Χριστός αφήνει το πουδαιότερο στο τέλος:

Αλήθεια σας λέω, ότι δεν έχει εμφανιστεί άνθρωπος στον κόσμο που να γεννήθηκε από γυναίκα ανώτερος από τον Ιωάννη. Και με την ευκαιρία σας λέω ότι ο μικρότερος στη βασιλεία των ουρανών είναι ανώτερός του (11).

Και από τους μεγάλους άντρες του Ισραήλ Αβραάμ Ισαάκ Ιακώβ Μωϋσή Δαυίδ Ηλία είναι ανώτερος. Και για να μην πάει κανενός ο νους ότι τον εννοεί ανώτερο και από τον εαυτό του, διευκρινίζει ο Ιησούς με λεπτότητα, ότι ο Ιωάννης είναι μικρότερος όχι απλώς από τον ίδιο, που είναι υιός και λόγος του Θεού και δεν υπάρχει σύγκριση μαζί του, αλλά και από τον ασημότερο άνθρωπο της νέας βασιλείας, τον τελευταίο Χριστιανό. Όπως ο ναύτης ενός συγχρόνου υπερωκεανέου είναι ανώτερος από τον καπετάνιο ενός ιστιοφόρου της αρχαίας εποχής, έτσι και ο αληθινός Χριστιανός από τους άντρες της Π. Διαθήκης. Και καταλήγει ο Κύριος:

Από τις ημέρες του Ιωάννου του βαπτιστού μέχρι τώ-

24 Φεβ. Α' & Β' ευρ. τ. Κεφαλής
Αγ. Ιωάννου Προδρόμου

ρα η βασιλεία των ουρανών κατακτάται με τη βία από τους βιαστάς που την αρπάζουν κυριολεκτικά. Όλοι οι προφήτες και ο Νόμος προφήτευσαν μέχρι τον Ιωάννη, κι αν θέλετε να παραδεχτείτε, αυτός είναι ο Ηλίας που αναμένονταν να ξαναέρθει. Όποιος έχει καλή διάθεση καταλαβαίνει τί λέω (12-15).

Η πρώτη σημασία του βιάζω είναι ασκώ σε κάποιον σωματική ψυχική βία, ενεργώ καταπιεστικώς. Βιασταί λέγονται συνήθως οι τελώνες της εποχής εκείνης, που εισέπρατταν με τη βία φόρους παραπάνω από το κανονικό. Αν ένας φόρος ήταν 100 δηνάρια και ο τελώνης εισέπραττε 150, αυτό το έλεγαν ως εξής: ο τελώνης βίασε τα 50 δηνάρια ή βιάζονται τα 100 δηνάρια.

Με πνευματική έννοια βιασταί νοούνται εδώ οι άνθρωποι των ημερών του Χριστού που πιστεύουν στο κήρυγμά του και προσέρχονται με σπουδήν αγοράσουν τη βασιλεία του όσο όσο, ό, τι κι αν απαιτείται να θυσιάσουν.

Ο λόγος του Χριστού περί βιαστών είναι ένα ειρωνικό λογοπαίγνιο για τους αρχιερείς τους φαρισαίους και τους μαθητάς του Ιωάννου, οι οποίοι επέκριναν τους τελώνες σαν βιαστάς χρηματικών φόρων· και ο Ιησούς τους λέει: Ναι, οι τελώνες είναι βιασταί και άρπαγες αλλά κάποιοι απ' αυτούς βίασαν και τη βασιλεία του Θεού με τη μετάνοιά τους, ενώ εσείς δεν έχετε ακόμη εκτιμήσει τις προτεραιότητες ή αδιαφορείτε. Άλλα τότε δεν σας ωφελεί το ότι υπήρξατε μαθητά του Ιωάννου.

Με το «**Όποιος έχει καλή διάθεση καταλαβαίνει τί λέω**» είναι σα να τους λέει ο Χριστός: Ό, τι έπρεπε να προφητεύετε για το Μεσσία προφητεύθηκε μέχρι τον Ιωάννη. Άρα εγώ είμαι ο Μεσσίας. Δεν θα σταματούσαν οι προφήτες να μιλούν για την έλευση του Μεσσία, αν εγώ δεν είχα έρθει. Όλοι οι προφήτες από το Δαυίδ μέχρι τον Ιωάννη τον χρονικώς τελευταίο προφήτη, καθώς και ο Νόμος, τα 5 πρώτα βιβλία της Π. Διαθήκης, προφητεύουν για το Μεσσία, αλλ' ο Ιωάννης, πρέπει να γίνει αυτό παραδεκτό, είναι ο Ηλίας, που κατά την προφητεία του Μαλαχίου*, επρόκειτο να ξανάρθει.

Ο προφήτης Μαλαχίας (440-400 π. Χ.), ο προτελευταίος προφήτης πριν από την έλευση του Χριστού και τελευταίος συγγραφεύς προφητείας, είχε προφητεύσει (4,4

Ο ΑΓΙΟΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ: Ο «τρόπων μέτοχος και θρόνων διάδοχος των Αποστόλων» μαρτυρικός ιεράρχης της Σμύρνης

ΓΡΑΦΕΙ: Ο Αριστείδης Γ. Θεοδωρόπουλος (Εκπαιδευτικός)

ΑΓΙΟΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ «Ο τρόπων μέτοχος και θρόνων διάδοχος των Αποστόλων» μαρτυρικός επίσκοπος της Σμύρνης.

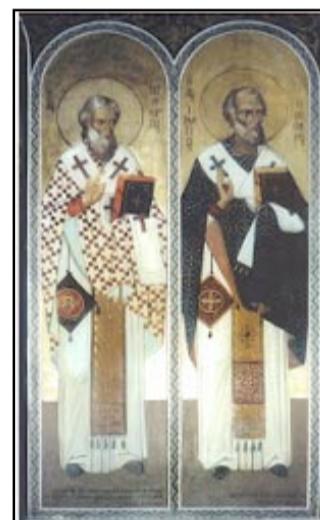
Μέσα στη σεπτή χορεία των μαρτυρικών ιεραρχών της ιστορικής και αγιοτόκου μικρασιατικής γης εξέχουσα θέση κατέχει ο τιμώμενος σήμερα 23 Φεβρουαρίου ένδοξος ιερομάρτυρας του Χριστού Άγιος Πολύκαρπος Επίσκοπος Σμύρνης, ο οποίος κατέστη Αποστολικός Πατήρ της Εκκλησίας, αφού σύμφωνα και με τον ιερό υμητρόφαρο υπήρξε «και τρόπων μέτοχος και θρόνων διάδοχος των Αποστόλων».

Ο Άγιος Πολύκαρπος γεννήθηκε στην Έφεσο περί το 70μ.Χ. από ευσεβείς και φιλόχριστους γονείς. Ο πατέρας του ονομαζόταν Παγκράτιος και η μητέρα του Θεοδώρα. Μάλιστα οι γονείς του φυλακίστηκαν με διαταγή του Ρωμαίου διοικητού της Εφέσου Μαρκίωνος λόγω του ότι αρνήθηκαν να ασπασθούν τα είδωλα και να εγκαταλείψουν τη χριστιανική τους πίστη. Μόλις μία ημέρα πριν από την ειδωλολάτρεια με σκοπό να θανατωθεί στη Ρώμη, έστειλε επιστολή στον Άγιο Πολύκαρπο, στην οποία τον επιανέι και τον αναγνωρίζει ως ένα φλογερό αγωνιστή της πίστεως. Μάλι-

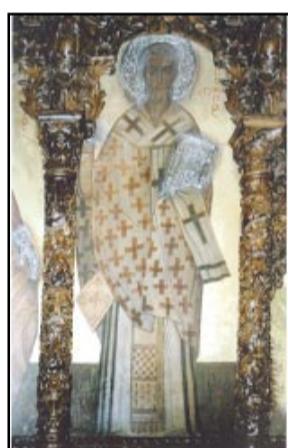
καρπούς. Μετά από το θαύμα κάλεσε και πάλι την ευσεβή γυναίκα, η οποία έκπληκτη αντίκρισε τις αποθήκες γεμάτες από τρόφιμα. Το θαύμαστο αυτό γεγονός έκανε τη θετή μητέρα του να μετονομάσει τον Παγκράτιο σε Πολύκαρπο, αφού είναι πηγή τόσο των υλικών όσο και των πνευματικών αγαθών. Μάλιστα ο ελεήμων Πολύκαρπος συνέχισε να μοιράζει τρόφιμα όχι μόνο στους φτωχούς, αλλά ακόμη και στους πλούσιους.

Σε ηλικία είκοσι επών γνώρισε τον Ευαγγελιστή Ιωάννη τον Θεολόγο, ο οποίος την εποχή αυτή κήρυξε το Ευαγγέλιο του Χριστού στη Μ. Ασία. Σαγηνευμένος από το πύρινο κήρυγμα και την ιεραποστολική δράση του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου έγινε μαθητής και συνδοιπόρος του μαζί και με δύο άλλους πνευματικούς άνδρες, τον Ιγνάτιο τον Θεοφόρο, ο οποίος έγινε αργότερα Επίσκοπος Αντιοχείας, και τον Επίσκοπο Σμύρνης.

Βουκόλο. Όταν όμως ο Ευαγγελιστής Ιωάννης εξόριστηκε στο νησί της Πάτμου από τον Ρωμαίο αυτοκράτορα Δομητιανό, ο Πολύκαρπος έμεινε κοντά στον Επίσκοπο Βουκόλο, ο οποίος εκτιμώντας τις σπάνιες αρετές του τον χειρότητος ιερέα και του ανέθεσε το έργο του ορφανοτρόφου. Μετά τον θάνατο του Βουκόλου και σύμφωνα με την επιθυμία του πριν την κοιμησή του, τη θέση στο αξώμα του Επισκόπου Σμύρνης κατέλαβε ο Πολύκαρπος, ο οποίος αναδείχθηκε στοργικός και φιλάνθρωπος ποιμενάρχης, αλλά και ακούραστος εργάτης του Ευαγγελίου του Χριστού. Είναι ενδεικτικό ότι ο Άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος, ο οποίος το 113 μ.Χ. συνελήφθηκε από τους ειδωλολάτρες με σκοπό να θανατωθεί στη Ρώμη, έστειλε επιστολή στον Άγιο Πολύκαρπο, στην οποία τον επιανέι και τον αναγνωρίζει ως ένα φλογερό αγωνιστή της πίστεως. Μάλι-

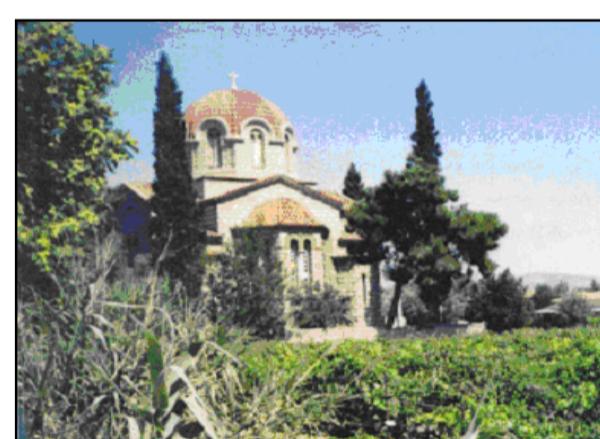

Οι Άγιοι Πολύκαρπος και Ιγνάτιος ο Θεοφόρος. Τοιχογραφία στο Άγιο Βήμα του Ιερού Ναού Αγίας Παρασκευής ομωνύμου Δήμου Αττικής.

Η φορητή εικόνα του Αγίου Πολυκάρπου στο αριστουργηματικό ξυλόγλυπτο τέμπλο του Καθεδρικού Ιερού Ναού Αγίας Φωτεινής Νέας Σμύρνης Αττικής.

χαρίσματα, του ανέθεσε και τη διαχείριση των οικονομικών. Ο Παγκράτιος όμως ήταν φιλάνθρωπος και άρχισε να πηγαίνει στις γεμάτες από τρόφιμα αποθήκες και να διανέμει κρυφά τα αγαθά στους φτωχούς. Όταν όμως μία ημέρα πήγε η μητέρα του στις αποθήκες και τις βρήκε άδειες, εξοργίστηκε για την ευπλαγχία και την αγαθή προσάρτηση του Παγκράτιου και τότε εκείνος της είπε να πάνε μαζί να ξαναδούν τις αποθήκες. Η γυναίκα αρνήθηκε να πάει και τότε ο Παγκράτιος πήγε μόνος του και αφού προσευχήθηκε στον πολυεύσπλαχνο Θεό, οι αποθήκες γέμισαν και πάλι με

Ο ενοριακός ναός του Αγίου Πολυκάρπου στη συνοικία Βοτανικός των Αθηνών

στα κατά τη σύλληψη του Αγίου Ιγνατίου ο Άγιος Πολύκαρπος έτρεξε για να τον συναντήσει και να τον εμψυχώσει. Στο σημείο αυτό αξίζει να αναφερθεί ότι μέχρι σήμερα σώζεται επιστολή του Αγίου Πολυκάρπου προς τους χριστιανούς των Φιλίππων της Μακεδονίας, στην οποία τους συγχαίρει και τους ευχαριστεί για τη φιλοξενία, που επεφύλαξαν στον Ιγνάτιο κατά τη διέλευσή του από εκεί, καθώς τον οδηγούσαν στη Ρώμη, όπου και μαρτύρησε.

Ο Άγιος Πολύκαρπος, ο οποίος αναδείχθηκε φλογερός και ακαταπόνητος διδάσκαλος της χριστιανικής αλήθειας, ανέλαβε να υπερασπισθεί στηνεναρά τη χριστιανική πίστη απέναντι στις πλάνες και τις αιρέσεις της εποχής του. Γι' αυτό και αποφάσισε και πήγε στη Ρώμη, για να διευθευτήσει το θέμα που είχε ανακύψει από τη διαφορετική ημέρα εορτασμού του Πάσχα. Την εποχή αυτή στη Ρώμη δρούσε ο αιρεσιάρχης Μαρκίωνας. Όταν μία ημέρα τον συνάντησε στον δρόμο και ο Πολύκαρπος δεν τον χαιρέτησε, ο Μαρκίωνας τον ρώτησε τον λόγο που δεν τον χαιρετά σαν να μην τον γνωρίζει. Τότε ο Πολύκαρπος του απίστησε ότι τον γνωρίζει ως τον πρωτότοκο γιο του Σατανά.

Βιβλιογραφία

* B.E.P.E.S. (Βιβλιοθήκη Ελλήνων Πατέρων και Εκκλησιαστικών Συγγραφέων), τόμος 3ος, Έκδοσις Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, Αθήναι 1955.

* Βίος και Ακολουθία του εν Αγίοις πατρός ημών Πολυκάρπου Επισκόπου Σμύρνης του θαυματουργού, Αθήναι 1965.

Ο θεμελιωθείς το 1889 ενοριακός ναός του Αγίου Πολυκάρπου στο ομώνυμο χωριό της Ικαρίας.

Ο Υψηλούργος κ. Θ. Παπαθεοδώρου στηρίζει τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο, για την Χάλκη

Από την επίσκεψη του κ. Παπαθεοδώρου στο Φανάρι. Φωτό: από τον ιστοχώρο "Φως του Φαναρίου"

Θόδοξης Εκκλησίας με νέα στελέχη. «Η Θεολογική Σχολή της Χάλκης υπήρξε ζωντανό κύπταρο της Ορθοδοξίας και της οικουμενικής διάστασης του Πατριαρχείου και ενδεχομένως αυτό το γεγονός να ενοχλούσε κάποιους».

Επίσης, «σε ό, τι αφορά σε δημοσιεύματα τουρκικών εφημερίδων για τη δυνατότητα λεπτομέριας θρησκευτικών ιδρυμάτων στην Τουρκία, είπε ότι υπάρχει κινητικότητα στην Τουρκία που συνδυάζεται με την εσωτερική πολιτική. Θα μπορούσε η τουρκική πλευρά να εξετάσει την επαναλειτουργία της Σχολής της Χάλκης, κατόπιν προσκλήσεως του Οικουμενικού Πατριαρχού».

«Η επίσκεψη αυτή στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, είχε μεγάλη σημασία για μένα», είπε ο κ. Υψηλούργος, ο οποίος παρακολούθησε τη Θεία Λειτουργία που τελέσθηκε στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης, από τον Οικουμενικό Πατριαρχηκό Κ.κ. Βαρθολομαίο.

Σε ερώτηση για την κατάσταση που βρίσκεται σήμερα η Θεολογική Σχολή της Χάλκης, ο κ. Παπαθεοδώρου τόνισε: «η Σχολή βρίσκεται σε σημείο εποιμότητας για επαναλειτουργία, πολύ υψηλό. Έχουν ήδη γίνει πολλές προσπάθειες για την ανακαίνισή της και αυτόν τον μήνα ολοκληρώνεται σχετικό πρόγραμμα από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης».

«Άλλωστε», όπως επισήμανε ο Υψηλούργος Παιδείας, «η Θεολογική Σχολή της Χάλκης λειτουργεί και ως Μοναστήρι. Νέοι μοναχοί βρίσκονται εκεί και η Σχολή παραμένει ως κύπταρο Λατρείας και Οικουμενικής Ορθοδοξίας». Αναφερόμενος στο κλείσιμο της Σχολής, είπε ότι έγινε για λόγους παύσης της τροφοδοσίας της Ορ-

η παρουσία του Πατριαρχη είναι πολύ σημαντική και εμείς στηρίζουμε σ' αυτήν την κατεύθυνση τον Πατριάρχη και το Οικουμενικό Πατριαρχείο», κατέληξε ο Υψηλούργος Παιδείας κ. Θεόδωρος Παπαθεοδώρου.

Φιλόλογος καθηγητής παραδίδει μαθήματα σε μαθητές Γυμνασίου - Λυκείου.

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 2610/620.860 - κιν.: 6937487073

Η ΠΥΛΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ ΚΑΙ Η ΑΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΩΛΟΤΗΤΟΣ ΜΑΣ

"Της μετανοίας άνοιξόν μοι πύλας, Ζωοδότα"

Χριστιανοί μου,
η Εκκλησία μας με πολλή σοφία έβαλε στην πρώτη Κυριακή του Τριωδίου την παραβολή του Τελώνου και Φαρισαίου. Διότι, για να μπούμε στον Παράδεισο και στη βασιλεία των ουρανών, πρέπει να περάσουμε μέσα από την πύλη που λέγεται μετάνοια - αλιθινή μετάνοια! - και η οποία έχει ως στολή της την ταπείνωση.

Η μετάνοια είναι ένα ειδικό χάρισμα του Θεού, που μας κάνει να νοιώθουμε το βάρος της αμαρτίας και το μέγεθος της αθλιότητός μας. Αυτής προηγείται η πλήρης συναίσθησης της αμαρτωλότητός μας, που θα φέρη τη συντριβή, τα δάκρυα και την ταπείνωση.

Αν ομως ο Θεός δεν δη μέσα στις καρδιές μας

* πόθο για μετάνοια,

* λαχτάρα για ταπείνωσι

* και αγωνία για τη σωτηρία της ψυχής μας, τότε πώς θα μας ελεήση; Τα ψευτοδάκρυα, οι συναισθηματισμοί, οι μεταμέλειες και οι δήθεν στενοχώριες και λύπες για τις πτώσεις μας, αυτά δεν είναι μετάνοια, αλλά θιγμένος εγωισμός. Κι αν τυχόν μας διακρίνουν τέτοιες ψευτοκαταστάσεις, αυτό φαίνεται στην Εξομολόγησί μας.

Διότι αυτός που έχει αλιθινή μετάνοια και ταπείνωση και όχι ταπεινοσχημα, δεν δυσκολεύεται να αποκαλύψει την δυσωδία της ψυχής του και να ομολογήση τα λάθη του.

Η ψυχή που επιστρέφει στον Θεό με συντριβή και δάκρυα, δεν έχει ντροπές και ψευτοσυτολές... Τα ομολογεί όλα ευθύς αμέσως. Ούτε και δυσκολεύεται να αναλάβη τις ευθύνες της και να πάρη τον κανόνα της. Απεναντίας, λούζεται από το φως του Θεού, και βλέπει ότι ολόκληρη είναι μέσα στην αμαρτία, είναι μια αμαρτία...

Μια Κυριακή, σ' έναν Ναό της επαρχίας, λειτουργούσαν τρεις ιερείς. Μετά το τέλος της Λειτουργίας και αφού μοιράστηκε το αντίδωρο, ο ένας εξ αυτών έκανε Κατάλυσι του αγίου Ποτηρίου, δηλαδή κατανάλωσε όλο το περιεχόμενό του, μαζί με τις μερίδες της Παναγίας, των αγίων, καθώς και εκείνες που αντιπροσώπευαν τις ψυχές των ζωντανών και των πεθαμένων. Όλες αυτές οι μερίδες ήσαν εμποτισμένες με το Τίμιο Αίμα του Ιησού Χριστού.

Τελειώνοντας ο εν λόγω ιερεύς, σκούπισε κατάχλωμας με το μάκτρο το άγιο Ποτήριο, έπλυνε τα χέρια του τρεμούντας και σε μια κατάσταση εκτός εαυτού σωραίστηκε μπροστά στην αγία Τράπεζα, σχεδόν λιπόθυμος. Φαινόταν πως δεν άντεχε αλλο....

Όμως οι άλλοι ιερείς τον χλεύασαν και τον κορόδεψαν. Μάλιστα, ο ένας εξ αυτών κάλεσε τον γυιό του, που ήταν έξω στο ψαλτήρι, και του είπε: "Ελα να δης την κατάντια του πατέρα σου!"

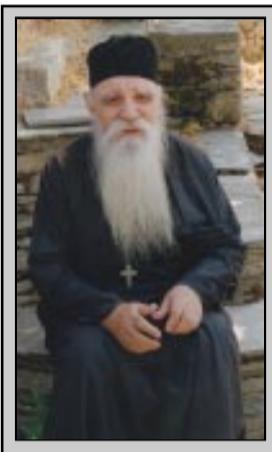
Υστερά από καμμιά ώρα, όταν συνήλθε ο παππούλης, τον ρώτησε ο γυιός του:

- Τι έπαθες, πατέρα, τι σού συνέβη;

Κι εκείνος του απάντησε:

- Παιδί μου, κατά την Κατάλυσι του αγίου Ποτηρίου, συνέβη μέσα στα στήθη μου, στο βάθος της καρδιάς μου, ένα συγκλονιστικό γεγονός. Σαν να γινόταν ένα δικαστήριο, μια μεγάλη και φοβερή δίκη.

- Τι δικαστήριο; ρώτησε το παιδί. Δεν καταλαβαίνω!

Του
Πρωτοπρεσβυτέρου
π. Στεφάνου
Αναγνωστοπούλου

- Να, παιδί μου. Οι ψυχές των πεθαμένων που μνημονεύσαμε στην αγία Προθεσμία, εκλιπαρούσαν για έλεος και σωτηρία, οι δε ψυχές των ζωντανών ζητούσαν, τρόπον τινά, την εκπλήρωση των αιτημάτων τους. Αυτό με έλειωσε και δεν το άντεξα. Γι' αυτό και ξάπλωσα τελείως εξαντλημένος...

Αυτά είπε στο παιδί του. Προσωπικά σε μένα όμως, στην ερώτησή μου "Πως ένιωθε αυτό το δικαστήριο;" απάντησε ως εξής:

- Πάτερ Στέφανε, ήταν φοβερά συγκλονιστικό να βλέπης και να αισθάνεσαι εν Αγίω Πνεύματι, μέσα σου, τις ψυχές των πεθαμένων να απλώνουν τα χέρια τους και να φωνάζουν ικετευτικά και παρακλητικά: "Έλεος! Έλεος! Έλεος!" Άλλα και τις ψυχές των ζωντανών με πολύ πόνο να παρακαλούν για διάφορα αιτήματά τους. Άλλοι για θεραπεία και ανάρρωση των αρωστών τους, άλλοι για τη λύση των οικογενειακών δραμάτων, άλλοι για τα απειλούμενα διαζύγια και για ομόνοια στο σπίτι, άλλοι για τον φωτισμό των παιδιών τους ή για την πρόσδοτό τους ή για λύτρωση από τα ναρκωτικά και άλλα πολλά. Πολύ λίγοι ήταν αυτοί που ζητούσαν τη μετάνοια.

'Όπως γνωρίζουμε, βέβαια, τα αιτήματα των χριστιανών μας είναι πολλά. Όμως δεν είναι μόνο υλικά και αναγκαία γι' αυτή την παρούσα ζωή, αλλά και πνευματικά, αφορώντας την αιώνια ζωή. Μόνο ο Θεός γνωρίζει τι πόνο και τι λαχτάρα κρύβει το κάθε χαρτάκι με τα ονόματα, όταν αυτά γράφωνται και δίδωνται με συναίσθηση.

Υπήρχε και μια άλλη αίσθησης. Ότι ένα πλήθος από ιερείς, τρέχοντας πότε στους μεν και πότε στους δε, έπαιρναν τα διάφορα αιτήματα και τα προσεκόμιζαν στον θρόνο της Χάριτος, στον θρόνο του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, για λύση. (Αυτό το πλήθος των ιερέων αντιπροσωπεύει το πλήθος των Ορθοδόξων κληρικών, που εκείνη την ημέρα λειτουργήσαν και μνημόνευσαν κατά χιλιάδες τα ονόματα.)

- Καλά, όμως που βρισκόταν η αίσθησης του δικαστηρίου;

- Στη διάχυτη παρουσία του Θεού, που άλλοτε εξέφραξε την άπειρη φιλανθρωπία Του και άλλοτε την μέλλουσα και φοβερά δικαία Του κρίση, που θα πραγματοποιήθη κατά τη Δευτέρα Αυτού Παρουσία. Αυτό ήταν που μου έδινε την αίσθηση της δίκης και του δικαστηρίου. Και ήταν τόσο ζωντανή η αίσθησης και το βίωμα αυτό, που με δίέλυσε, με έλειωσε σαν το κερί. Και έπεσα κάτω, σχεδόν λιπόθυμος!

Και λέγοντας αυτά, ο παππούλης δάκρυσε...

Λοιπόν, αδελφοί μου, αν θέλουμε να σωθούμε, έχουμε ανάγκη από φωτισμό, από συντριβή, από την ταπείνωση, από μετάνοια. Μετάνοια όμως αλιθινή. Διότι μόνον αυτή θα μπορέστη να μας βάλη διά του ελέους του φιλανθρώπου Θεού εις τα δεξιά Του, ώστε να ακούσουμε τον λόγο Του: "Δεύτε οι ευλογημένοι του πατρός μου, κληρονομίσατε την ητοιμασμένην υμιν θασιλείαν από καταβολής κοσμου" (Ματθ. 25, 34), η οποία και θα είναι κληρονομία εις τους αιώνας των αιώνων".

Αμήν.

ΜΕ ΤΟ ΠΟΣΟ ΤΩΝ 71.000 ευρώ ΕΝΙΣΧΥΘΗΚΑΝ 71 ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Σύμφωνα με ανακοίνωση της Ιερά Μητρόπολις Κορίνθου αναφέρει ότι επιτυχώς πραγματοποιήθηκε την **Κυριακή 17^η Φεβρουαρίου 2013** η προγραμματισμένη ετησίως **Εκδήλωση Οικονομικής Ενισχύσεως Παιδιών**, από την Μητροπολιτική της Επαρχία.

Πρόκειται περί της από ετών θεσπισμένης τελετής «προικοδοτήσεως», η οποία εφέτος, λόγω των δυσκόλων

**ΙΕΡΟΣ ΕΝΟΡΙΑΚΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΠΑΤΡΩΝ**

Ιερά Αγρυπνία

Παρασκευή 1η Μαρτίου το (βράδυ),
ώρα 20.30 έως 1.00 μετά το μεσονύκτιο,
επί τη σορτή Αγίου Νικολάου, Ιερέων,
του Πλανά.

**Διάρρηξη και ιεροσυλία στον Ιερό
Ναό του Αγίου Ιωάννου του
Χρυσοστόμου στου Λουκά Αρκαδίας**

Βέβηλοι και ιερόσυλοι εισέβαλαν χθες τα ξημερώματα, στον Ιερό Ναό του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου στου Λουκά, και δεν είναι η πρώτη φορά, αφού με ειδικά κοπίδια, έκοψαν τις σιδεριές της δυτικής εισόδου του Ιερού Ναού.

Την πρώτη φορά είχαν εισβάλλει κατά τον ίδιο τρόπο, κόβοντας τα σίδερα του κεντρικού παραθύρου της βόρειας πλευράς του Ιερού Ναού. Τότε είχαν αφαιρέσει σημάτινο ωραίότατο σταυρό ευλογίας, ενώ από το γραφείο του Ναού, το οποίο επίσης διέρρηξαν, αφήρεσαν επιστηθίους σταυρούς του Ιερέως.

Τώρα, αφήρεσαν με τα άνομα και βέβηλα χέρια τους, τα δύο καντήλια της Αγίας Τραπέζης, κηροπήγια από το Ιερό, κηροθήκες, το σετ

της αρτοκλασίας και κάποια άλλα αντικείμενα.

Επίσης έκαναν λεπτασίες και καταστροφές

και σε τάφους αφαιρώντας διάφορα αντικείμενα

επιστηθίους σταυρούς του Ιερέως.

Ο εφημέριος π. Ιω-

άννης Βήλος (φωτό),

ευθύς με την διαπίστω-

ση της κλοπής εκάλεσε

ΑΣΚΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΣΚΗΤΗΡΙΑ ΣΤΗΝ ΗΛΕΙΑ

1. Ο Ασκητισμός ως ιδιαίτερη μορφή Μοναχισμού.

Ο μοναχισμός είναι ένα πνευματικό θρησκευτικό κίνημα με κύριο και βασικό του γνώρισμα την αναχώρηση και εγκατάλειψη του εγκόσιου τρόπου ζωής και την εκούσια και εθελούσια διαμονή σε έρημους τόπους ή σε μονές, με κύριο και απότερο σκοπό την ψυχοσωματική καθαρότητα και την απόκτηση του «καθ' ομοίωσιν». ¹ Η απαρχή του μοναχισμού θα μπορούσε εύστοχα να αναζητηθεί στην Καινή Διαθήκη. Θα μπορούσαμε δε να τονίσουμε ότι προδρομική μορφή και παράδειγμα του αναχωρητικού μοναχισμού είναι ο Ιωάννης ο Πρόδρομος, ² η κατεξοχήν ασκητική μορφή της Εκκλησίας μας, αλλά και ο ίδιος ο Χριστός³ με την φυγή του στην Έρημο για να προσευχηθεί. ⁴

Εκ των προτέρων θα πρέπει να τονίσουμε ότι ο ασκητισμός αποτέλεσε τη βάση και την απαρχή εν γένει του Ορθόδοξου μοναχισμού. Από τον αναχωρητισμό γεννήθηκε ο μοναχισμός, καθότι η ιδιαίτερη αυτή μορφή ασκήσεως είναι ήδη γνωστή, μέσα στους κόλπους της Εκκλησίας μας, από τους πρώτους χριστιανικούς χρόνους και ιδιαιτέρως από τον 3^ο αιώνα και μετά.⁵

Ο αναχωρητικός βίος των πρώτων αναχωρητών, μοναχών και ασκητών οφείλεται ουσιαστικά στην εσωτερική δύση του ανθρώπου, αλλά και στον θείο έρωτα για ένωσή του με το Θεό. Έτσι λοιπόν με την απομάκρυνση από τον κόσμο οι ερημίτες, εκεί στην ερημιά, με την υπακοή στο θείο θέλημα, με την καθαρότητα του βίου, με την εφαρμογή των θείων εντολών και με την απόκτηση των μοναχικών αρετών, αποκτούσαν την «εσωτέρα» ή «ενδοτέρα» έρημο της ψυχής τους.⁶

Αν θέλαμε τώρα να δώσουμε ένα σύντομο ορισμό, του πείναι ασκητισμός θα μπορούσαμε να πούμε ότι ασκητισμός είναι η προσπάθεια του ανθρώπου να επιστρέψει στο «κατά φύσιν», να επανέλθει δηλ. στον τόπο απ' τον οποίο εξέπεσε. Έτσι λοιπόν ο ασκητής, με τον προσωπικό του αγώνα, προσπαθεί να καθαριστεί να εξαγνιστεί και να απελευθερωθεί από τα πάθη του με γνώμονα την άρνηση του δικού του θελήματος και αποδοχή και εφαρμογή του θελήματος του Θεού.⁷ Ουσιαστικότερα θα πρέπει να τονίσουμε ότι ο ασκητής δεν κάνει τίποτε άλλο από το να εφαρμόζει την εντολή του Κυρίου, «Ει τις θέλει οπίσω μου ελθείν, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι». ⁸ Και αυτή την εντολή να την εφαρμόζει σε κάθε πτυχή της ζωής του.⁹

Από ιστορικής απόψεως, οι πρώτοι Χριστιανοί α-

σκητές εμφανίστηκαν κυρίως τον 3^ο αιώνα μ.χ. στην Αιγυπτίο¹⁰ όπου αποσύρονταν στα εκεί έρημα μέρη λόγω των φρικτών διωγμών των πρώτων χριστιανικών αιώνων, αλλά και προς αναζήτηση ενός άλλου ερημικού και ασκητικού τρόπου ζωής.¹¹ Έτσι ο αναχωρητικός μοναχισμός, που κύριος εκπρόσωπός του υπήρξε ο Όσιος Αντώνιος (ο καθηγητής της ερήμου),¹² αρχίζει πλέον να εξαπλώνεται και σε άλλα μέρη όπως την Θηβαΐδα, την Παλαιστίνη, όπου μεταφέρουν το σύστημα των Λαυρών οι μαθητές του Μεγάλου Αντώνιου και από εκεί στην Συρία, Μεσοποταμία, Μ. Ασία και σε όλη την Ανατολή.¹³ Απ' αυτά τα μοναστικά κέντρα ο μοναχισμός αργότερα διαδόθηκε και στη Δύση.¹⁴

Θέλοντας τώρα να παρουσιάσουμε με σύντομο τρόπο την ιστορική εξέλιξη του μοναχισμού, θα μπορούσαμε να αναφέρουμε τις εξής τρείς χρονικές μορφές του, **a).** Κατά τους πρώτους Χριστιανικούς αιώνες, έχουμε τα τάγματα των παρθενευόντων, **β).** Στην αμέσως επόμενη περίοδο, στην περίοδο των διωγμών, παραπορύμε την τάση του αναχωρητικού και ερημητικού βίου και **γ).** Ως Τρίτη μορφή του μοναχισμού, θα μπορούσαμε να αναφέρουμε το κοινοβιακό σύστημα, το οποίο οργανώθηκε και συστηματικοποιήθηκε από τον κύριο και βασικό του εκπρόσωπο τον Όσιο Παχύμιο.¹⁵

Όλα αυτά αποτελούν μια σύντομη ιστορική και χρονική εξάπλωση του μοναχισμού, που όπως είδαμε αυτός ερείδεται στην εξάπλωση και ανάπτυξη του ασκητισμού. Όλα τα ως άνω γραφόμενά μας επέχουν θέση ουσιαστικά σύντομης εισαγωγής για την περεταίρω ανάπτυξη του βασικού θέματος της εργασίας μας, που είναι ο ασκητισμός και τα σωζόμενα ασκητήρια στην Ηλεία.

2 Ματθ. 3, 4.

3 Ματθ. 4, 1, Ματθ. 8,20, Λουκ. 1,80.

4 Π. Β. Πάσχου, ο. π. 65, Νικ. Π. Βασιλεάδη, «Η Ορθοδοξία και το Ασκητικό Ιδεώδες», στο: Η Ορθοδοξία ελπίς του Κόσμου, Εκδ. Αδελφότης Θεολόγων «ο Σωτήρ», (Αθήναι 2007), σ. 335 κ. εξ., Βλασίου Φειδά, «Μοναχισμός και κόσμος», στο: Τάσεις του Ορθόδοξου μοναχισμού 9ος – 20ος αιώνας, ο. π. σ. 44 κ. εξ., Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο, Πρακτικά του Διεθνούς Συμποσίου «Οι δρόμοι του ορθόδοξου μοναχισμού: Πορευθέντες μάθετε..», Εκδ. Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, Ινστιτούτο Βυζαντινών Ερευνών, (Αθήναι 1996), σ. σ. 40-41.

**Αρχιμανδρίτου
Φιλαρέτου Ναп. Σπανοπούλου
Ιεροκήρυκος Ιεράς Μητροπόλεως Ηλείας**

5 Πρβλ. Βλασίου I. Φειδά, Εκκλησιαστική Ιστορία2, τόμ. Α', (Αθήναι 1994), σ.σ. 935- 937, του ίδιου, Εκκλησιαστική Ιστορία2, τόμ. Β' (Αθήναι 1998), σ.σ. 717- 723, του ίδιου, «Μοναχισμός και κόσμος», στο: Τάσεις του Ορθόδοξου μοναχισμού 9ος – 20ος αιώνας, ο. π. σ. 40, Γεωργίου I. Ματζαρίδη, «Η Γέννεση του μοναχισμού», στο: Κοινωνιολογία του Χριστιανισμού, Εκδ. Πουρναρά, (Θεσσαλονίκη), σ.σ. 101-110, επίσης διαθέσιμο στο: http://www.zoiforos.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=7089:i-genesi-tou-monaixismou&catid=239&Itemid=318. Ανακτήθηκε στις 23/6/2012.

6 Βλ. Π. Β. Πάσχου, Άγιοι οι φίλοι του Θεού2, ο. π. σ. 64-67.

7 Πρβλ. Tito Colliander, Ο Δρόμος των Ασκητών, 10 Εκδ. Ακρίτας, (1997), σ.σ. 35-39, 47-50, Σωτηρίου I. Μπαλατσούκα, Οι Άγιοι και το φυσικό περιβάλλον, Ασκητική Θεώρηση του κόσμου, 3 (Θεσσαλονίκη 2010), σ.σ. 89- 91.

8 Ματθ. 16,24.

9 Γεωργίου I. Ματζαρίδη, «Η Γέννεση του μοναχισμού», σ. π., Σωτηρίου I. Μπαλατσούκα, Οι Άγιοι και το φυσικό περιβάλλον, ο. π. σ. 90.

10 Placide Deseille, Το Ευαγγέλιο στην έρημο, Συνοπτική θεώρηση της ιστορίας του μοναχισμού, Εκδ. Τήνος, σ.σ. 27 κ. εξ.

11 Βλ. Βλασίου I. Φειδά, Εκκλησιαστική Ιστορία2, τόμ. Α', ο. π. σ. 935 κ. εξ., Placide Deseille, Το Ευαγγέλιο στην έρημο, ο. π., σ.σ. 25 κ. εξ., Π. Β. Πάσχου, Άγιοι οι φίλοι του Θεού2, ο. π. σ. 74, Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο, ΘΕΕ, τόμ. 9, (Αθήναι 1966), στ. 18-20.

12 Placide Deseille, Το Ευαγγέλιο στην έρημο, ο. π., σ.σ. 28-30.

13 Αυτόθι, σ.σ. 59-103, Βλασίου Φειδά, «Μοναχισμός και κόσμος», στο: Τάσεις του Ορθόδοξου μοναχισμού 9ος – 20ος αιώνας, ο. π. σ. 42.

14 Πρβλ. Βλασίου I. Φειδά, Εκκλησιαστική Ιστορία2, τόμ. Α', ο. π. σ. 935 κ. εξ., του ίδιου, «Μοναχισμός και κόσμος», στο: Τάσεις του Ορθόδοξου μοναχισμού 9ος – 20ος αιώνας, ο. π. σ. 44 κ. εξ., Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο, Πρακτικά του Διεθνούς Συμποσίου «Οι δρόμοι του ορθόδοξου μοναχισμού: Πορευθέντες μάθετε..», Εκδ. Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, Ινστιτούτο Βυζαντινών Ερευνών, (Αθήναι 2000), σ. 84.

15 Βλ. Π. Β. Πάσχου, Άγιοι οι φίλοι του Θεού2, ο. π. σ. 74, Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο, «Μοναχισμός», ΘΕΕ, τόμ. 9, (Αθήναι 1966), στ. 19-23, Placide Deseille, Το Ευαγγέλιο στην έρημο, ο. π., σ.σ. 107 κ. εξ., Ευαγγελικού Λέκκου, Πανόραμα 20 Αιώνων Χριστιανισμού, Εκδ. Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, (Αθήναι 2000), σ. 84.

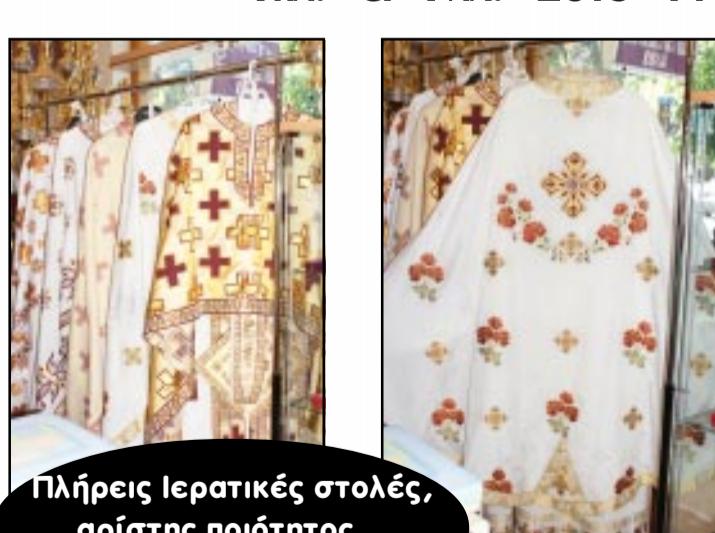
ΜΕΡΟΣ Α' ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΛΑΖΑΡΟΣ Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΡΑΗ 11-13 ΠΑΤΡΑ (ΕΝΑΝΤΙ Ι.Ν. Αγ. ΑΝΔΡΕΑ)

Τηλ. & Fax: 2610 314.320

Πλήρεις ιερατικές στολές,
αρίστης ποιότητος,
μόνο με 380 ευρώ!

Εκοιμήθη ο Αρχιμανδρίτης του Αλεξανδρινού Θρόνου Ισίδωρος Σαλάκος

Την 15η Φεβρουαρίου ε.ε. η Α.Θ.Μ. ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος Β', αφικνούμενος στη Νταρ Ές Σαλάμ, αφετηρία της πολυήμερης ιεραποστολικής του πορείας σε Τανζανία, Μπουρούντι και Ρουάντα, συγκλονισμένος επιληφορίθη τον αδόκτο θάνατο του Αρχιμανδρίτου του Αλεξανδρινού Θρόνου Ισίδωρου Σαλάκου, Καλαβρυτινού στην καταγωγή.

Ο μακαριστός π. Ισίδωρος κατέληξε σε νοσοκομείο της Ηλιοπόλεως Καΐρου, συνεπεία επιπλοκών των τραυμάτων που υπέστη σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα κατά την μετάβασή του για ιερουργία την προηγουμένη Κυριακή από την αιγυπτιακή πρωτεύουσα προς την παρίσθιμα πόλη του

Ο Πατριάρχης κ.κ. Θεόδωρος με τον αιδίμο Αρχιμανδρίτη

Σουέζ.

Ο Μακαριώτατος ανέπειψε επιμνημόσυνο δέηση προσευχόμενος υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του αδικοχαμένου κληρικού και εξέφρασε τηλεφωνικώς προς τους οικογενείς του την άφατη οδύνη του για την πρώρη απώλεια του τόσο στενού συνεργάτη, μα πάνω από όλα του τόσο αγαπητού πνευματικού Του παιδιού. Μέγας Εκκλησιάρχης της Εκκλησίας των Αλεξανδρέων και Ιερατικός Προϊστάμενος του Ιερού Ναού των Αρχαγγέλων Μιχαήλ και Γαβριήλ της εν Καΐρω Ελληνορθόδοξου Κοινόποτος των Αραβοφώνων, ο Αρχιμανδρίτης Ισίδωρος Σαλάκος υπηρέτησε επί σειρά ετών το παλαιότατο Πατριαρχείο και θα μείνει στην μνήμη όλων όσων είχαν την τύχη να τον γνωρίσουν για την καλοσύνη της καρδιάς του, την προσήνεια του χαρακτήρα του και για την απροϋπόθετη αφοσίωση του στην διακονία του Θεού και του ανθρώπου. Αιώνια του η μνήμη.

* Ετάφη εις την γενέτειρα του, στο χωριό Πάος Καλαβύτων.

Στο Παρεκκλήσιο του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου του Επισκοπείου Πατρών τελούνται οι εξής Ακολουθίες:

1. Κάθε Κυριακή Όρθρος-Θεία Λειτουργία, 7.00-10.00.

2. Κάθε Δευτέρα απόγευμα και ώρα 18.00, Ιερά Παράκληση

προς τον Άγιο Ιερομάρτυρα Εφραίμ της Νέας Μάκρης και τίθεται εις προσκύνην απότυμη του Ιερού του Λειψάνου, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσοστόμου.

3. Κάθε Τετάρτη, ώρα 19.00 τελείται Ιερά Παράκληση, προς την Υπεραγία Θεοτόκο και Ιερό Ευχέλαιο.

Εκ της Ιεράς Μητροπόλεως

Ο αρχαίος ύμνος «Πληρωθήτω»

1. Ο ύμνος

Στα «Δίπτυχα» εκάστου έτους (στις γενικές τυπικές διατάξεις §30) σημειώνεται ότι μετά το «Είδομεν το φως» σε κάθε θεία λειτουργία πρέπει να ψάλλεται και το «Πληρωθήτω» (Δίπτυχα 2013, σελ. 47: «Μετά την εκφώνησην «Πάντοτε νυν και αεί», ψάλλεται ο αρχαίος ύμνος «Πληρωθήτω το στόμα ημών»...») «Ψάλλεται κατά την τάξιν» εν πάσῃ λειτουργίᾳ, τελεία ή προηγιασμένη, πλην της διακαίησίμου εβδομάδος. Επειδή κατά τα νεώτερα χρόνια ο ύμνος αυτός περιωρίστηκε σε μοναστηριακή κυρίως χρήση, παρατίθεται εδώ το πλήρες κείμενό του.

Ήχος β' (ή πλ. α')

1 Πληρωθήτω το στόμα ημών αινέσεώς σου, Κύριε, 2 όπως υμήσωμεν την δόξαν σου·
3 ότι ξέωσας ημάς μετασχείν
4 των αγίων αθανάτων και αχράντων σου μυστηρίων·
5 στήριξον ημάς εν τω σω αγιασμώ,
6 όλην την ημέραν μελετάν την δικαιοσύνην σου·
7 αλληλούια, αλληλούια, αλληλούια.

2. Μαρτυρίες

Ο ύμνος είναι αρκετά αρχαίος, παλαιότερος του «Είδομεν το φως». Ψάλλεται από τα μέσα του 7ου αιώνος («Πασχάλιον χρονικόν»), υπάρχει σε λειτουργικά ειλητάρια, ευχολόγια και τυπικά από του 12ου αιώνος και εξής, ενώ παραλλαγή του βρίσκομε στην αρχαιοτάτη λειτουργία την επί ονόματι του αγίου Ιακώβου του αδελφοθέου. Δεν μνημονεύεται το «Πληρωθήτω» σε κάποιες εκδόσεις του 19ου αιώνος, όπως στα τυπικά του Κωνσταντίνου (1838 και 1851) και του Γ. Βιολάκη (1888). Υπάρχει όμως σε άλλες εκδόσεις εκείνης της εποχής, όπως στην «Ακολουθία των εκκλησιαστικών διατάξεων» (Βενετία 1801), στο Μέγα Ευχολόγιον του Οικουμενικού Πατριαρχείου (Κωνσταντινούπολις 1803, σελ. 117), στο Μέγα Ευχολόγιον εκδόσεως Βενετίας του έτους 1862 (σελ. 159), και σε μεταγενέστερες εκδόσεις ενοριακής χρήσεως μέχρι του έτους 1930 περίπου. Φαίνεται ότι κάποτε άρχισε να εκτοπίζεται το «Πληρωθήτω» από το «Είδομεν το φως», αν και παρέμειναν αμφότερα σε παράλληλη χρήση στις μεν ενορίες (σε μερικές έστω) μέχρι τις αρχές του 20ού αιώνος στις δε μονές μέχρι σήμερα.

Στους νεωτέρους χρόνους οι λειτουργικές έρευνες επεισήμαναν την αρχαιότητα και την αναγκαιότητα επαναφοράς του ύμνου «Πληρωθήτω». Η επίδραση της ζώσης μοναστηριακής παραδόσεως του Άθω με τις τελούμενες σε πολλούς ενοριακούς ναούς αγρυπνίες «αγιορειτικού τύπου», οι αειμνήστοι καθηγήτες Δημήτριος Μωραΐτης, Παναγιώτης Τρεμπέλας και Ιωάννης Φουντούλης με τις δημοσιεύσεις και εισηγήσεις τους, αλλά και η γνωριμία με την λειτουργική παράδοσης άλλων ορθοδόξων εκκλησιών που επίσης διατηρούν τον ύμνο (Πατριαρχείο Αντιοχείας, σλαβικές Εκκλησίες) δημιούργησαν πρόσφορο έδαφος για την αποκατάσταση της αρχαίας τάξεως. Έτσι το «Πληρωθήτω» περιέχεται πλέον στο νέο «Εγκόλπιον αναγνώστου και ψάλτου», το οποίο κυκλοφορεί «εγκρίσει της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος», καταρτισθέν υπό του πρωτοπρεσβυτέρου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη και εκδιδόμενο από την

του Διονυσίου Ανατολικώτου δρος φιλοσοφικής σχολής Αθηνών, πτυχιούχου κοινωνικής θεολογίας (sybole@mail.com) *

Αποστολική Διακονία. Επίσης αναφέρεται και στο νέο Ιερατικόν, ενώ υπάρχει και στο κείμενο της θείας λειτουργίας που δημοσιεύεται στο διαδίκτυο στην επίσημη ιστοσελίδα της Εκκλησίας της Ελλάδος (http://www.myriobiblos.gr/texts/greek/chrysostom_liturgy10.htm). Επομένων οι ψάλτες δύνανται και οφείλουν να ψάλλουν τον συγκεκριμένο ύμνο, εφ' όσον υπάρχει και η προς τούτο συνοδική έγκριση.

3. Παραλλαγές

Εύκολα μπορεί να ελεγχθή η ορθότης των διαφόρων παραλλαγών του «Πληρωθήτω», διότι ο ύμνος είναι κατ' ουσίαν διασκευή των στίχων 8 και 24 του ψαλμού 70 («Συμβολή», επιθεώρησης του εκκλ. τυπικού, τ. 13, σ. 4). Σε νεώτερες εκδόσεις αναγράφεται στον 2ο στίχο του ύμνου όπως ανυμήσωμεν αντί όπως υμήσωμεν, στον 50 τήρησον αντί στήριξον και στον 6ο μελετώντας αντί μελετάν. Το ψαλμικό κείμενο έχει όπως υμήσωμα, άρα το όπως αν υμήσωμεν ή ανυμήσωμεν είναι εσφαλμένο. Οι παλαιές λειτουργικές εκδόσεις έχουν τους τύπους υμήσωμεν, στήριξον και μελετάν, το ίδιο και η έκδοση του συλλειτουργικού της Ι. μονής Σίμωνος Πέτρας, και αυτοί οι τύποι είναι αξιόπιστοι, διότι προέρχονται από ζώσα λειτουργική παράδοση. Το παρηλαγμένο κείμενο νεωτέρων εκδόσεων προέρχεται από την «Εκλογή ελληνικής ορθοδόξου υμογραφίας» του Π. Ν. Τρεμπέλα (σ. 189), ο οποίος λαμβάνει τους ύμνους όχι εκ των χειρογράφων αλλά από εκδόσεις άλλων, κυρίως ξένων (Migne, Baumstark, Νείλου Βοργία της Κρυπτόφρερης), οι οποίοι αποδεδειγμένως ενίστε αλλοιώνυμου τα κείμενα αιθαιρέτως, δήθεν προς αποκατάστασιν αυτών, ή στηρίζονται σε χειρόγραφα εκτός της εκκλησιαστικής παραδόσεως.

Μεταξύ των εκδόσεων που ακολουθούν την παλαιά λειτουργική παράδοσης υπάρχει διαφορά μόνο στον στίχο 4 του ύμνου. Επικρατέστερη σήμερα είναι η παραλλαγή μετασχείν των αγίων μυστηρίων σου (Συλλειτουργικόν Σίμωνος Πέτρας), ίσως ως συντομωτέρα. Ανωτέρω παρετέθη η εκτενεστέρα παραλλαγή, η οποία επικρατούσε στις εκδόσεις της Βενετίας και σε μονές της Αιτωλοακαρνανίας, αλλά και στο Αγιον Όρος μέχρι το 1995 τουλάχιστον, όπως μαρτυρούν διάφορες ηχογραφήσεις. Το αλληλούια στο τέλος του ύμνου είναι τριπλό, όπως κανονικώς συνέβαινε σε όλα σχεδόν τα αρχαία κοινωνικά.

4. Πρακτική χρησιμότητης

Με την επαναφορά του «Πληρωθήτω» αποκαθίσταται η αρχαία τάξις, δίδεται η ευχέρεια στον ιερέα να μεταφέρῃ άνετα και προσεκτικά τα τίμια δώρα στην πρόθεση (ιδίως αν λειτουργή άνευ διακόνου), κατανοούμε ότι πριν από το «Πάντοτε νυν και αεί» δεν έχει θέσι το πολύ μεταγενέστερο «Ευλογητός ο Θεός» («Συμβολή» ενθ' ανωτέρω), αλλά η ευχή «Το πλήρωμα του νόμου..., ο πληρώσας πάσαν... οικονομίαν, πλήρωσαν χαράς και ευφροσύν

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία επί τη 8η επετείω της εις Επίσκοπον χειροτονίας

Ανήμερα της επετείου της εις Επίσκοπον χειροτονίας του (Τετάρτη 20 Φεβρουαρίου), ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος τέλεσε Θεία Λειτουργία, η οποία ετελέσθη μέσα σε συγκινητικό κλίμα στο ανακαινισμένο εκ βάθρων παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής Πατρών, Άγιο Ιωάννη τον Θεολόγο, ενώ συλλειτουργήσαν ο Πρωτοσύγκελλος της Ι.Μ. Πατρών π. Συμεών Χατζής, οι Αρχιμανδρίτες π. Αμβρόσιος Γκουρβέλος, π. Γερβάσιος Παρακεντές, ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Κων/νος Αθανασόπουλος και οι Διάκονοι Ιωακείμ Σταματόπουλος και Ιερόθεος Ανδρουτσόπουλος. Στη Θεία Λειτουργία συμμετείχαν συμπροσευχόμενοι δεκάδες κληρικοί και λαϊκοί αδελφοί μας.

Προ της απολύσεως, ο Σεβασμιώτατος ετέλεσε Επιμημόσυνη Δέηση υπέρ αναπαισύσεως της ψυχής του μακαριστού Χριστοδούλου Αρχιεπισκόπου.

Ο Μακαριστός Αρχιεπίσκοπος είναι αυτός, που τον χειροτόνησε Επίσκοπο, ενώ κατά την δεκαετία Αρχιεπι-

ροτονήθηκε από τον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο κυρό Χριστόδουλο και τους συλλειτουργούντας Αρχιερείς Επίσκοπος και Μητροπολίτης της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών, ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Χρυσόστομος.

Το γεγονός της χειροτονίας του εις Επίσκοπον και Μη-

Η ποι συγκινητική σπηλιά για μία μητέρα, να κοινωνεί από τα χέρια του παιδιού της.

τροπολίτην Πατρών δεν είναι ένα ευχάριστο γεγονός μόνον για την Μητροπολίτην μας αλλά και δι' ημάς, το πλήρωμα της Ι. Μ. Πατρών.

Μετά την παραίτησην του προκατόχου του, Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου αιοδίμου κυρού Νικοδήμου, η Ιερά Μητρόπολη μας, σύμφωνα με την εκκλησιαστική ορολογία, "ετέλει εν χηρείᾳ".

Η λέξη "χηρεία" δανεισμένη από τη γλώσσα του λαού, σημαίνει πολλά. Τη λέξη αυτή τη χειριζόμεθα να δηλώσουμε την κατάσταση στην οποία περιέρχεται ο ένας εκ

πόλεως μας χτύπησαν χαρμόσυνα διαδηλώνοντας έτοι την χαρά του Χριστεπωνύμου μημάν πληρώματος της Μητροπόλεως μας και διακηρύσσοντας ότι έπαισε πλέον η περίοδος της στερήσεως του Επισκόπου. Έχομεν πλέον Επίσκοπο. Δεν είμαστε ακέφαλοι, δεν είμαστε χωρίς Αρχιθύτην, δεν είμαστε χωρίς οδηγό.

Ο συναφθείς με την χειροτονία Σας δεσμός με την Μητρόπολην Πατρών είναι παρόμοιος με τον δεσμό της κεφαλής και του σώματος. Δεν μπορεί να υπάρχει ζωτανό σώμα χωρίς κεφαλήν και κεφαλή χωρίς σώμα.

"Η Εκκλησία υπάρχει εν τω Επισκόπω και ο Επίσκοπος εν τη Εκκλησίᾳ" (Άγ. Κυπριανός).

Εν συνεχεία η υχήθη τα δέοντα προς τον εορτάζοντα Μητροπολίτη μας.

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΨΥΧΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟ

Ο Σεβασμιώτατος, κατόπιν, βαθιά συγκινημένος, είπε μεταξύ άλλων ότι ... σήμερα δεν έχω τίποτα άλλο να κάνω, παρά να δοξολογήσω μαζί σας τον Θεό γι' αυτήν την Χάριν και την δωρεάν. Να τον παρακαλέσω μαζί σας, ώστε στις δύσκολες στιγμές που περνάει ο τόπος, να μας στηρίζη και να μας ενισχύη όλους μαζί, ώστε να διακονήσουμε αφ' ενός μεν το άγιον Θέλημά Του, αφ' ετέρου δε να προσφερθούμε ως θυσία υπέρ του Λαού αυτού, ο οποίος υποφέρει και δοκιμάζεται ποικιλοτρόπως.

Θέλω να γνωρίζετε, ότι τίποτε άλλο δεν φλέγει την καρδιά μου και την ψυχή μου, εκτός, από τον πόθο και την αγάπη προς τον Θεόν, και από την δική σας έννοια και αγάπη.

Θα ήθελα, από τα βάθη της ψυχής μου να σας ευχαριστήσω και να σας διαβεβαιώσω, ότι είσθε όλοι, όχι απλώς δικοί μου άνθρωποι, αλλά είσθε το είναι μου, η καρδιά μου και η ψυχή μου, και χωρίς εσάς (κληρικούς και λαϊκούς) δεν μπορώ ούτε να ζήσω, ούτε να αναπνέω, ούτε να υπάρχω επί της γης...

* Η Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε σε απ' ευθείας σύνδεση από τον τηλεοπτικό Σταθμό της τοπικής μας Εκκλησίας "ΛΥΧΝΟΣ" και από τον ραδιοφωνικό σταθμό.

σκοπείας του, ο Σεβασμιώτατος υπήρξε στενός του συνεργάτης στα γραφεία της Ιεράς Συνόδου, ως Γραμματεύς και Αρχιγραμματεύς.

Μετά την επιμνημόσυνη δέηση, ο Πρωτοσύγκελλος της Ι.Μ. Πατρών π. Συμεών Χατζής έλαβε τον λόγο εξ ονόματος του Ιερού Κλήρου και του ευσεβούς ποιμνίου της Αποστολικής Εκκλησίας των Πατρών, λέγοντας μεταξύ άλλων και τα εξής:

'Ηλθαμε εδώ σήμερα κληρικοί και λαϊκοί δια να εκφράσουμε και πάλι διά της παρουσίας μας, των προσευχών μας και των ταπεινών ευχών μας τον σεβασμό, την υική αγάπη και την αφοσίωσή μας στο σεπτό πρόσωπο του Σεβασμιωτάτου, αφού σαν σήμερα πριν οκτώ χρόνια χει-

των συζύγων, όταν ο άλλος σύζυγος εκλείπει.

Ο επιζών σύζυγος νοιώθει ότι του λείπει κάτι το πολύ ουσιαστικό δι' αυτόν.

Κάτι τέτοιο συμβαίνει και στην περίπτωση μιας μητρόπολεως, όταν είναι κενή η θέση του Επισκόπου ή του Μητροπολίτου. Αυτό μας παραπέμπει στο να συνειδοποιήσουμε καλύτερα ότι με την χειροτονία ενός Επισκόπου δια την εν χηρείᾳ τελούσα Μητρόπολη συνάπτεται ένας πνευματικός, ένας αμίαντος γάμος ή δια να χρησιμοποιήσουμε μία φράση από την ακολουθία του Μυστηρίου του Γάμου, ένας μυστικός και άχραντος γάμος ("Ευλογητός ο Θεός ο του μυστικού και άχραντου γάμου Ιερουργός") με Ιερουργό το Πνεύμα το Άγιον.

Η Μητρόπολη μας μετά την παραίτηση του κυρού Νικοδήμου, και μέχρι της εκλογής της υμετ. Σ/τος ετέλει εν χηρείᾳ. Σε μια κατάσταση κάποιας κατήφειας, κάποιας

λύπης. Γι' αυτό, όταν ήλθε το μήνυμα της εκλογής Σας, οι κώδωνες των εκκλησιών της Ιεράς Μητρό-

Φώτιος & Ευφροσύνη Καραβίτη

OPTICAL CENTER

Παντανάσσης 43 και Κορίνθου
στον πεζόδρομο

- * Γιασιλία οράσεως, σκελετός και φακοί 49,90 ευρώ
- * Γιασιλία πλίου, νέες παραλαβές 2013, από 50 και 70 ευρώ
- * Γιασιλία πλίου, ο σκελετός δύρο και ο πελάτης πληρώνει μόνο τους φακούς 25 ευρώ.
- * Και πολλές προσφορές εντός του καταστήματος

Τηλ.: 2610/621.800 - 6945-783.799 ΠΑΤΡΑ

Ασημίνα Ζανιά Τσιμάρα

Ιατρός - Πνευμονολόγος

Αγίου Ανδρέου 195, Πάτρα

Τηλ.: 2613011057

Κιν: 6973417616

e-mail: azaniatsimara@gmail.com

Ομιδία του Γέροντος Ελισσαίου Αγιορείτου στο Αγρίνιο

Η Ιερά Μητρόπολις Αιτωλίας και Ακαρνανίας ανακοινώνει ότι στην εκδήλωση της Σχολής Γονέων που θα πραγματοποιηθεί την προσεχή Κυριακή 24 Φεβρουαρίου 2013 στο Παπαστράτειο Μέγαρο της Γυμναστικής Εταιρείας Αγρινίου και ώρα 18:30' θα μιλήσει ο πανοσιολογιώτατος αρχιμ. Ελισσαίος, καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας Αγίου Όρους, με θέμα: «Το νόμα και η τέχνη της ζωής».

Ο πανοσιολογιώτατος Γέροντας Ελισσαίος γεννήθηκε το 1951 στο Μυρόφυλλο Τρικάλων. Στην εφηβική του ηλικία συνδέθηκε με τον Γέροντα Αι-

μιλιανό και κατά την διάρκεια των σπουδών του στην Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών εκάρη Μοναχός στο Μεγάλο Μετέωρο, το 1973. Την ίδια χρονιά ακολούθησε τον Γέροντα Αιμιλιανό στην επάνδρωση της Σιμωνόπετρας. Ενθρονίσθηκε Ηγούμενος της Μονής το 2000. Έζησε την ανανέωση των μοναχικών Αδελφοτήτων του Αγίου Όρους και συμμετείχε επανειλημένα στα διοικητικά οργάνων της Ιεράς Κοινότητος του Αγίου Όρους. Διετέλεσε Αρχιγραμματέας της Ιεράς Κοινότητος και μέλος διαφόρων Ιεροκοινοτικών Επιτροπών.

ΘΕΟΓΝΙΣ Ο ΛΥΡΙΚΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΤΟΥ

Ο Θέογνις αποδίδει και αυτός υψίστην σπουδαιότητα εις την φιλίαν. Δι' αυτό και συνιστά προσοχήν και επιμέλειαν εις την εκλογήν των φίλων. Όμως αυτό είναι δύσκολον εγχείρημα.

Απαραίτητα προσόντα της φιλίας είναι η ειλικρίνεια, η ευστάθεια, η αιμοβαία εμπιστοσύνη.

«... Άλλα φίλει καθαρόν θέμενος νόον» (87)

(Άλλα να συνάπτης φιλίαν με καθαράν διάθεσιν).

Και περαιτέρω σημειώνει: «ος δε μιη γλώσση διχ' έχει νόον, ούτος εταίρος δειλός, Κυρ', εχθρός βέλτερος ή φίλος ων» (90) (Δηλ. όποιος με μία γλώσσα χρησιμοποιεί, ενώ σκέπτεται διαφορετικά, αυτός δεν είναι φίλος πιστός. Προτιμώτερος είναι ο φανερός εχθρός, παρά ένας τέτοιος φίλος).

Έτσι τον διπρόσωπον φίλον απεχθάνεται ο ποιητής: «Ει τις επαινήση σε τόσον χρόνον, όσσον ορώης, νοσφισθείς δι' άλλη γνώσσαν ιησι κακήν, τοιούτος τοι εταίρος ανήρ φίλος ούτι μάλ' εσθλός ος κ' είπη γλώσση λώα, φρονεί δ' ετέρα». (90-95) (Εάν κανείς σε επαινέστη επί τόσον χρόνον, όσον τον βλέπεις, όταν δε απομακρυνθή εις άλλο μέρος, εξαπολύτη κακήν γλώσσαν, αυτός βέβαια ο σύντροφος δεν είναι καθόλου φίλος καλός, όποιος δηλ. με την γλώσσαν (μεν) ειπή ευάρεστα, σκέπτεται όμως διαφορετικά).

Ο Θέογνις διδάσκει ότι δεν πρέπει να προδίδη κάποιος τους φίλους, διότι η προδοσία των φίλων είναι ατόπημα βαρύτατον και δια δε τον προδόμενον φίλον σοβαρόν δυστύχημα, ωσάν να είναι ο θάνατος.

«Ουδένα που προύδωκα φίλον και πιστόν εταίρον, ουδ' εν εμή ψυχή διούλιον ουδέν ενί» (529-530). (Κανένα μέχρι

τώρα δεν πρόδωσα, ομολογεί ο ποιητής, φίλον ή πιστόν σύντροφον, ούτε εις την ψυχήν μου κανέν δόλον φρόνημα φωλιάζει).

Περι έχθρας γράφει και παρακαλεί τον Δία να τον κάμη ισχυρότερον από τους εχθρούς, προκειμένου να εκδικηθή εκείνους, οι οποίοι διήρπασαν τα περιουσιακά του στοιχεία κ.λ.π. Εκεί παρεμβαίνει το προσωπικόν του παράπονον.

Η ελεγεία του Θέογνιδος η αναφερομένη εις την «ΕΛΠΙΔΑ» απηχεί και απεικάζει την σημερινήν εποχήν, την ρηχήν, την απογυμνωμένη από ιδανικά και ιδεώδην εν πολλοῖς.

Θα παραθέσωμεν το κείμενον εν μεταφράσει: (Μόνη η ελπίδα, η περίλαμπρη θεά, ευρίσκεται (ένεστιν) μεταξύ των ανθρώπων, οι δε άλλοι θεοί, αφού εγκατέλειψαν πρώτοι τους ανθρώπους, ανήλθον εις τον Όλυμπον. Εφυγαδεύθη μεν η Πίστις, η περιφανής θεά, απήλθε δε η Σωφροσύνη των ανθρώπων και οι Χάριτες, φίλε μου, εγκατέλειψαν την γην. Των ευσεβών ανθρώπων το γένος ἐσβησε και δεν γνωρίζουν οι άνθρωποι νόμους, ούτε αλήθειαν και καλήν διοικησιν. Άλλα όσον κανείς ζη και βλέπει το φως του ηλίου, σεβόμενος τους θεούς, ας μένη κοντά εις την Ελπίδα (και να μη χάνη την Ελπίδα δηλ.), όταν όμως προσεύχεται εις τους θεούς και θυσιάζη και εις την Ελπίδα και εις την αρχήν και εις το τέλος (της θυσίας).

Αυτό συμβουλεύει ο Θέογνις εις τον μαθητήν του. Η ελπίδα στοιχειοθετεί το Α και το Ω της ζωής και είναι το πλέον παρήγορον στημείον. Τα αυτά θα διεκρίπτεται ο ποιητής μας και σήμερα προς τους Έλληνας κυρίως. Ακριβώς διότι επικρατούν ασέβεια, αφροσύνη, απιστία, θηλή κακεξία, παντοειδής κρίσις αξιών και ιδανικών. Συνεπώς τα όσα διακηρύγγει ο Θέογνις προσλαμβάνουν φοβεράν και δραματικήν επικαιρότητα. Και τα εκπειρόμενα μηνύματα του ποιητού είναι αυτόχρονα επίκαιρα, τηρουμένων των αναλογιών.

Κατά συνέχειαν ο ποιητής επιλαμβάνεται των θεμάτων πλούτου και πενίας. Τον πλούτον θεωρεί άριστον αγαθόν, όταν δ' αυτού ο πλούσιος ανήρ επιδιώκητη την βοήθειαν των άλλων πολιτών, όταν επιζήτητη να προαγάγη την πολιτείαν, να βοηθή εις την δημοσίαν λατρείαν, αλλά και να εξασφαλίζη την αξιοπρέπειάν του. Η πενία ωστόσον φρονεί ότι είναι κακόν, χείρον και κάμπιτει το φρόνημα του αγαθού ανδρός. Το βλέπομεν εις τις ημέρες μας. Πάλιν φρονεί ο ποιητής ότι τα χρήματα αποβαίνουν αφροσύνη εις τον άνθρωπον.

«Χρήματα τοι θνητοίς γίνεται αφροσύνη».

Κατά την ανάλωσιν των αγαθών πρέπει να τηρήται το μέτρον, συμβουλεύει ο ποιητής.

Ο Θέογνις δεν αναπτύσσει περί αρετών και κακών θέσεις και απόψεις διεξοδικώς, όπερ πράττουν συστηματικώς ο Πλάτων και ο Αριστοτέλης.

Ο άνθρωπος αποκτά αρετήν τουτέστιν ικανότητα να επιλέγη το εκάστοτε πρακτέον και κατορθώνει να αποκτήσῃ αρετήν, όταν απέχῃ έργων φαύλων και όταν δεν ανέχεται έργα επονείδιστα.

«Ει κ' είπες έργων αισχρών απαθής και ανεργός». (Δηλ. ενάρετος θα είσαι με το να απέχης από έργα άσχημα).

«Κύρνε, συμπληρώνει, μεγίστην κεν πείραν έχοις αρετής».

Κύρνε, τότε θα έχεις φοβερή εμπειρία του εναρέτου βίου.

Ο ποιητής ως ανατόμος ψυχής γνωρίζει ότι ο άνθρωπος έχει πάσης φύσεως αρετές και πάσης φύσεως μειονεκτήματα.

«Παντοίαι κακότητες εν ανθρώποισιν έσαιν. Παντοίαι δ' αρεταί και βώτου παλάμαι» (623-624).

Το χρονικό της απελευθέρωσης των Ιωαννίνων και η σημασία της

100 χρόνια από την απελευθέρωση των Ιωαννίνων είναι μια μεγάλη γιορτή, δεν υπάρχει αμφιβολία, που ξεπερνάει τα τοπικά όρια.

Το μήνυμα της νίκης στις 21 Φεβρουαρίου του 1913 δεν έδωσε ελπίδα μόνο στους κατοίκους της πόλης, αλλά αποτέλεσε κι ένα καθοριστικό, συμβολικό γεγονός για την ολοκλήρωση της νίκης στον Α' Βαλκανικό Πόλεμο. Η Ελλάδα που κατέχει τα Γιάννενα δεν θα μπορούσε να αδικηθεί από καμιά γεωπολιτική συμφωνία τους επόμενους μήνες.

Κι επιπλέον, τα Γιάννενα δεν ήταν μία ακόμα πόλη. Ήταν το άρωμα μιας άλλης εποχής, το σημάδι ενός ελληνισμού που χαρακτηρίζονταν από τα Γράμματα, τον Διαφωτισμό, τις τέχνες. Ήταν τα Γιάννενα της εξέγερσης του Διονυσίου το 1611, ο τόπος που έγραψε μεγάλα έργα ο Λόρδος Βύρων στις αρχές του 19ου αιώνα, ήταν οι μεγάλες Σχολές του νεοελληνικού διαφωτισμού. Γι' αυτό και αντήχησε πολύ μακριά ο θρίαμβος, γι' αυτό και τραγουδήθηκε πολύ αυτή τη νίκη.

Η αρχή

Στις αρχές του πολέμου, δεν ήταν σίγουρο τι θα γινόταν με την Ήπειρο. Το μεγάλο μέτωπο ήταν στο κέντρο, εκεί που ανοίγονταν η βαλκανική ενδοχώρα και αποτελούσε επίδικο όχι μόνο για την Πύλη, αλλά και για τους Συμπίσους.

Στις 4 Οκτωβρίου του 1912, οι τρεις σύμμαχες χώρες Ελλάδα, Βουλγαρία και Σερβία επιδίδουν στην Κωνσταντινούπολη τελεσίγραφο για την κήρυξη του πολέμου με την Οθωμανική Αυτοκρατορία. Την επόμενη θα ξεκινήσουν τον πόλεμο με στόχο να νικήσουν τους Τούρκους. Ο στόχος ήταν πρώτα από όλα η νίκη στο πεδίο της μάχης.

Η Ελλάδα με επικεφαλής τον Ελευθέριο Βενιζέλο είχε δει ότι υπάρχουν πραγματικές δυνατότητες για επέκταση των ορίων του κράτους, για ενσωμάτωση των ελληνικών πληθυσμών, για υπέρβαση του φτωχού και ηττημένου «κράτους της Μελούνας» που είχε αφήσει ο πόλεμος του 1897.

Με την επιστράτευση της 17ης Σεπτεμβρίου συγκροτήθηκαν δύο μεγάλες μονάδες: Ο Στρατός Θεσσαλίας που αποτελούσε και το κύριο σώματος στρατού και είχε επικεφαλής τον Διάδοχο Κωνσταντίνο και ο μικρότερος Στρατός Ηπείρου που περιελάμβανε 8 τάγματα πεζικού και ευζώνων, 1 ήλι ιππικού και 24 πυροβόλα, 8 χιλιάδες στρατιώτες και 282 αξιωματικούς, είχε διοικητή τον αντιστράτηγο Κωνσταντίνο Σαπουντζάκη και η έδρα του ήταν στην Άρτα.

Στόχος της στρατιάς στην Ήπειρο η άμυνα κατ' αρχήν και η αντιστρίξη του αγώνα στη Θεσσαλία. Στο Ναυτικό, αρχηγός του στόλου τοποθετήθηκε ο Υποναύαρχος Παύλος Κουντουριώτης.

Στο μεγάλο μέτωπο της Θεσσαλίας, ο στρατός θα προχωρήσει εύκολα από τα στενά της Μελούνας στην Ελασσόνα και θα κάνει την πρώτη του μεγάλη νίκη στις 9 και 10 Οκτωβρίου με την κατάληψη στα Στενά Σαρανταπόρου, μία δύσβατη τοποθεσία πίσω από τον Όλυμπο που αποτελεί ως και σήμερα την πύλη για τη Μακεδονία. Εκεί θα φανεί κι ο ηρωισμός των στρατιωτών που κατάφεραν να υπερκεράσουν τις πλεονεκτικές θέσεις του τουρκικού πυροβολικού με τη θυσία πολλών που έπεσαν στη σύντομη μάχη. Ο δρόμος ανάμεσα στα Στενά, οδηγεί στα Σέρβια και την Κοζάνη κι από εκεί βέβαια στη Θεσσαλονίκη, που θα αποτελέσει τελικά και το μεγάλο σύμβολο της ελληνικής κυριαρχίας, όπως είχε διαβλέψει ο Βενιζέλος στην περίφραγμα διάφωνά του με τον Κωνσταντίνο για το πρόστιμο τα πού θα πρέπει να οδεύσει ο στρατός.

ΚΡΕΟΠΟΛΕΙΟ "ΤΟ ΤΡΑΝΟ ΛΙΒΑΡΙ" ΑΣΤΕΡΙΩΤΗΣ

ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΥ 17
ΠΑΤΡΑΣ

ΤΗΛ.: 2610/321.511 -
ΟΙΚΙΑΣ 2610/310.317
& KIN.: 6945/795.725

Του ΦΙΛΗΜΟΝΑ ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΥ

Από το Γεφύρι

Το ξημέρωμα της 6ης Οκτωβρίου, ο 2ος λόχος Ευζώνων μαζί με κατοίκους της σημειευτής Πλατανούσας και του Μονολιθίου, θα νικήσουν τη φρουρά στο Γεφύρι της Πλάκας, το όριο με την Ελλάδα τότε, ενώ δύο τάγματα θα περάσουν το Γεφύρι της Άρτας και θα καταλάβουν τα υψώματα του Γκριμπόβου. Ο ελληνικός στρατός απελευθερώνει την Ήπειρο.

Έως τις 20 Οκτωβρίου, το σχέδιο της Στρατιάς Ηπείρου υλοποιείται με αμυντική διάταξη πάντα, από την οποία όμως δεν λείπουν οι νίκες δύτικα η κατάληψη στις 12 Οκτωβρίου της Φιλιππιάδας, και μία εβδομάδα μετά της Πρέβεζας στις 21 με μεγάλη μάχη στην αρχαία Νικόπολη.

Σύντομα οι Τούρκοι υποχωρούν στη γραμμή Εμίν Αγάπεστά, αλλά ο ελληνικός στρατός προχωρά, στις 28 Οκτωβρίου βρίσκεται τα Πέντε Πηγάδια και στις 31 Οκτωβρίου στο Μέτσοβο. Και στις 5 Νοεμβρίου έχουμε την απελευθέρωση της Χιμάρας από τον Σπύρο Σπυρομίλιο από το άλλο μέτωπο.

Τα Γιάννενα βρίσκονται μια ανάσα δρόμο, εγκλωβισμένα, χωρίς όμως να παραδίνονται χάρη και στην ισχύ, αλλά και τη φήμη που έχουν τα οχυρά Μπιζανίου.

Επιπλέον, οι μάχες στα Πέντε Πηγάδια είναι σκληρές με μεγάλες απώλειες.

Το ελληνικό στρατηγείο προωθείται στη Φιλιππιάδα, ενώ προστίθεται στη δύναμη του μία μοίρα αεροπλάνων που θα παίζουν σημαντικό ρόλο στην κατάληψη των Ιωαννίνων και θα αποτελέσουν πρωτοπορία διεθνώς στη χρήση αεροπλάνων στη μάχη.

Στις 28 Νοεμβρίου στη μάχη του Δρίσκου σκοτώνεται ο ποιητής Λορέντζος Μαβλής, ήρωας μια μεγάλης ρωμανικής περιπέτειας που είχε φέρει δεκάδες και εκατοντάδες εθελοντές στο μέτωπο. Οι πρώτες μεγάλες επιθέσεις για την κατάληψη των Ιωαννίνων δεν έχουν θετικά αποτελέσματα.

Η πολιορκία

Την 1η Δεκεμβρίου οι ελληνικές δυνάμεις ενδυναμώνουν τις θέσεις τους στη Μανωλάσσα και τη Αετορράχη, το στρατηγείο βρίσκεται στο Εμίν Αγά, το Πυροβολικό προσπαθεί να κάψει την αντίσταση του Μπιζανίου.

Η μακρά πολιορκία των Ιωαννίνων, υλοποιείται εν μέσω κακοκαιρίας και δύσκολων συνθηκών.

Στις 3 Ιανουαρίου ο Κωνσταντίνος αναλαμβάνει τη διοίκηση του στρατού Ηπείρου ενώ ο στρατός έχει ενισχυθεί και με νέες δυνάμεις.

Οργανώνεται ένα μεγάλο σχέδιο για την κατάληψη των Ιωαννίνων που υλοποιείται χάρη στον ηρωϊσμό των στρατιωτών και τη οξυδέρκεια των αξιωματικών.

Λίγο πριν από μεσάνυχτα, επιτροπή του αρχηγού του τουρκικού στρατού Εσάτη Πασά με τον επίσκοπο Διαδώνης Πανάρετο, τον υπολοχαγό Ρεούφ (ανηψιό του Εσάτη) και τον ανθυπολοχαγό Ταλαάτ υπασπιστή του Εσάτη, μεταφέρει επιστολή του Εσάτη Πασά με την οποία παραδίδεται η πόλη και την οποία συνυπογράφουν οι πρόξενοι Ρωσίας, Αυστρο-Ουγγαρίας, Γαλλίας και Ρουμανίας. Δύο ώρες μετά τα μεσάνυχτα συνοδεύουνται από τον Ιωάννη Βελισσάριο, ο οποίος είχε φτάσει έξω από την πόλη διαλύοντας τις τουρκικές φρουρές, καταφθάνουν στο Εμίν Αγά. Στις 5.30' ανακοινώνεται η διαταγή για κατάπτωση πυρός και οι Τούρκοι αναρτούν λευκές σημαίες.

AutoMintzas
AUTO ELECTRIC CENTER
ΕΙΔΑΓΩΓΕΣ ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΝΤΑΛΑΚΤΙΚΩΝ-ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΕΙΟ ΑΥΤ/ΤΟΝ
www.automintzas.gr
AutoMintzas - Auto Electric Center
Καλαμοτρίπον 1, Ν. Ζούλι Πατρών, Τηλ./Φων: +30 2610.641.860
E-mail: info@automintzas.gr

Παραδοσιακό Εστιατόριο "ΚΡΗΝΗ"

- * Μεγάλη ποικιλία σπιτικών φαγητών
- * Σπεισιαλίτε σπιτικές πίτες
- * Νηστίσιμα
- * Τρόφιμα και σε πακέτο

Παντοκράτορας 57
Ανοικτά μεσημέρι - Βράδυ

Tηλ.: 2610/621.147 - άνω Πόλη ΠΑΤΡΑ

«ΧΑΡΙΝ ΥΓΕΙΑΣ»

*Της ιατρού Ασημίνας Ζανιά-Τσιμάρα azaniatsimara@gmail.com

ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Η σχέση Ορθόδοξης Εκκλησίας και Ιατρικής επιστήμης είναι άρρηκτη στους αιώνες. Ήδη από την Παλαιά Διαθήκη υπάρχουν αναφορές και στοιχεία για ασθενείες της εποχής. Συγκεκριμένα καταγράφονται αρκετές «έμμεσες» θεραπείες νοσημάτων ή ατυχημάτων. Η έννοια «έμμεσες» περιγράφει το γεγονός ότι η ίσαστη διερχόταν μέσα από υλικά στοιχεία.

Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της υψώσεως του χάλκινου όφεως οριζόντιως σε ένα κάθετο άξονα (σε σχήμα σταυρού) από τον Μωϋσή. Έτσι, για το διάστημα που παρέμεινε ο λαός του Ισραήλ στην έρημο, το μόνο αντίδοτο για τα δηλητηριώδη δείγματα (δαγκώματα) φιδιών ήταν ο ασθενής να

Ο Εκκλησιολόγος

«Πάσχουμε να λεγόμαστε προοδευτικοί;»

Ο πλούτος της πενίας

Η απελευθέρωση των Ιωαννίνων στο γραμματόσημο

Επετειακή σειρά γραμματοσήμων για την απελευθέρωση των Ιωαννίνων κυκλοφορούν από αυτή την εβδομάδα στα Ελληνικά Ταχυδρομεία.

Τη σειρά απαρτίζουν τρία διαφορετικά γραμματόσημα στα οποία απεικονίζονται οι «Ηπειρώτισσες στον αγώνα», η «Εξόρυψη» και η «Σκηνή της μάχης». Την ίδια ημέρα θα κυκλοφορήσει ειδικός αναμνηστικός εικονογραφημένος φάκελος με τυπωμένο

γραμματόσημο και μετάλλιο αλλά και λεύκωμα 120 σελίδων, στο οποίο περιγράφεται και αναδεικνύεται η απελευθέρωση των Ιωαννίνων και οι επιχειρήσεις του Ελληνικού Στρατού στην περιοχή της Ηπείρου την περίοδο των Βαλκανικών πολέμων (1912-13).

Η σειρά «100 Χρόνια από την απελευθέρωση των Ιωαννίνων», που θα διατίθεται μέχρι τις 20 Φεβρουαρίου 2014 σε όλα τα ταχυδρομεία και έως ότου ξεκινήσουν τα αποθέματα, εντάσσεται στην αναμνηστική έκδοση των ΕΛΤΑ «1913: Εθνικά Ιστορικά Γεγονότα». Ακολουθεί το β' μέρος «100 Χρόνια από την ενσωμάτωση του Παγκόσμιου Ήρακλείου στην Ελλάδα» που θα κυκλοφορήσει στις 3 Οκτωβρίου 2013 και η έκδοση θα ολοκληρωθεί στις 2 Δεκεμβρίου 2013 με τα «100 χρόνια από την ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα».

Την Πέμπτη 21 Φεβρουαρίου 2013, στο κεντρικό Ταχυδρομικό Κατάστημα Ιωαννίνων (Μ. Μπότσαρη 1, Ιωάννινα) λειτούργησε κατ' εξαίρεση από τις 11:00 έως τις 14:00, για να αποκτήσουν όσοι επιθυμούν τα συλλεκτικά φιλοτελικά αντικείμενα με τη σφραγίδα πρώτης ημέρας κυκλοφορίας.

Χθες Παρασκευή 22 Φεβρουαρίου 2013 στις 10:30 στο Κεντρικό Δημαρχείο Ιωαννίνων πραγματοποιήθηκε η παρουσίαση της σειράς από τον δήμαρχο κ. Φίλιππο Φίλιο και τον ειδικό σύμβουλο Φιλοτελισμού των Ε.Λ.Τ.Α. κ. Μωυσή Κωνσταντίνη.

Ο π. Νεκτάριος Κωτσάκης στη Διακίδειο Σχολή

Στην ανακαίνισμένη αίθουσα της Διακιδείου Σχολής Λαού Πατρών, θα ομιλήσει σήμερα Σάββατο 23 Φεβρουαρίου 2013 στις 7.00 μ.μ., ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Ομπλού, Αρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος Κωτσάκης. Θέμα ομιλίας: «Η αρετή είναι μία».

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΖΥΛΟΓΛΥΠΤΑ χειροποιητά

ΠΕΡΙΚΛΗΣ Γ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ

- ΤΕΜΠΛΑ
- ΘΡΟΝΟΙ
- ΑΜΒΩΝΕΣ
- ΠΑΓΚΑΡΙΑ
- ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΑ
- ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ
- ΚΑΡΕΚΛΕΣ
- ΣΤΑΣΙΔΙΑ

Αλεξ. Υψηλάντου 106 & Αγ. Νικολάου - Πάτρα Τηλ.: 2610 278.829 - Κιν.: 6944 766.005

Είναι μεγάλο λάθος να έχει καπαντήσει η Εκκλησία παράρτημα του υπουργείου Κοινωνικής Πρόνοιας, φιλανθρωπικό σωματείο. Σε τούτο συντείνουν και οι εκπρόσωποι της Εκκλησίας, των οποίων το έργο διαφημίζεται εύκολα σε πόσες μερίδες φαγητό μοιράζουν καθημερινώς στους φτωχούς. Δεν τηρείται η ευαγγελική μυστικότητα της φιλανθρωπίας. Δεν λέμε, ότι στα έργα της Εκκλησίας δεν είναι και η φιλανθρωπία, την οποία και άλλοι μπορούν να προσφέρουν, αλλά η Εκκλησία δίνει αυτό που κανείς άλλος δεν μπορεί να δώσει: βαθύ νόημα ζωής, αφοβία θανάτου, υπομονή στις θλίψεις, λύτρωση και σωτηρία.

Μερικοί αναγνωρίζουν μόνο το φιλανθρωπικό έργο της Εκκλησίας. Ελπίζω, όχι και ρασοφόροι. Δεν λέω, ότι δεν υπάρχει μεγάλη ανάγκη σήμερα, αλλά ο κόσμος δεν παύει να διψά για αλήθεια και παραμυθία. Αφέθηκε η αγία τράπεζα και δόθηκε μεγαλύτερη σημασία στα συσστία. Η αξία μιας μητροπόλεως μετριέται με το πόσα πιάτα δίνει καθημερινά. Κάποιοι, θεωρούν μοναδικό έργο της Εκκλησίας αυτό. Άλλοι πάλι, λέγουν, ότι θα πρέπει να το διακόψει, για να επαναστατήσουν οι φτωχοί κατά του κράτους.

Την κρίσιμη αυτή ώρα, εκπρόσωποι της Εκκλησίας ανοίγουν διάλογο με την Αριστερά. Δεν θα πρέπει να φοβάται κανείς τον διάλογο. Θα πρέπει όμως, νομίζουμε, να υπάρχει σεβασμός, εκτίμηση και σύνεση. Δεν μπορεί η Εκκλησία να εξομοιώνεται με ένα κόμμα. Δεν μπορεί ένα κόμμα, με γνωστή ιστορία, να κάνει μαθήματα στην Εκκλησία, να της λέει τι πρέπει και τι δεν πρέπει να κάνει. Δεν μπορεί λευκανθέντες ιεράρχες να υπακούν νεαρούς αριστερούς. Αύριο να γίνει συνέδριο και με τη Δεξιά.

Αισθανόμεθα μειονεκτικά απέναντι στους θεωρού-

μενους και λεγόμενους προοδευτικούς; Εξισώνουμε την ύλη με το πνεύμα; Λησμονάμε την ιστορία; Πάσχουμε να λεγόμαστε προοδευτικοί; Συνεργάζομαστε με εκείνους που εργάζονται συστηματικά στην αποχριστιανοποίηση της πατρίδος μας; Να χωρισθεί βίαια και άμεσα το κράτος από την Εκκλησία; Να γίνει καθαρά θρησκειολογικό το μάθημα των Θρησκευτικών στα σχολεία; Να μισθοδοτούνται οι κληρικοί μας από φόρους των πιστών; Συνεργασία μετά εκκλησιομάχων έχει νόημα;

Δεν γνωρίζω πόσο ικανοποιημένοι και ευχαριστημένοι είναι οι καθηγητές θεολόγοι που διοργάνωσαν το συνέδριο. Πολλοί πάντως, διερωτήθηκαν και αντέδρασαν. Δεν ήταν καιρός για κάτι τέτοιο. Ας ενισχύσουμε τον ταλαιπωρημένο λαό. Μπορεί να εκφράσουμε ένα διαφορετικό λογισμό για την εκκλησιαστική φιλανθρωπία, αλλά αυτό δεν σημαίνει καθόλου ότι δεν πρέπει να συνεισθεί. Ο διάλογος χριστιανισμού και Αριστεράς δεν γνωρίζουμε αν ήταν απαραίτητος τώρα. Μπορεί ο καθένας να ψηφίζει ό, τι θέλει, αλλά δεν επιτρέπεται να το ωραιοποιεί και να το βαφτίζει ό, τι θέλει.

Έχουμε ξαναπεί, πως η παρούσα σοβαρή κρίση ήταν μία σημαντική ευκαιρία να πλησιάσει πιο πολύ τον λαό η Εκκλησία μας. Όχι μόνο με ένα ξαναζεσταμένο πιάτα φαϊ και δύο ευρώ από το φιλόπτωχο ταμείο, αλλά με ένα χάδι, ένα χαμόγελο, ένα λόγο παραμυθιάς κι ελπίδος. Λόγο για τον πλούτο της πενίας, τη χάρη της εγκράτειας, τη δύναμη της δοκιμασίας και της διέξοδης θλίψης. Λόγο για ένα Θεό παιδαγώγο και όχι τιμωρό, πατέρα και ιατρό και όχι εκδικητή. Για Χριστιανό λιτό, απλό, σεμνό, με εμπιστοσύνη και ελπίδα. Ο πλούτος της πενίας είναι ένα εντελώς άγνωστο κεφάλαιο σε πολλούς.

ΤΟ ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΣΤΗΝ ΕΤ-1

Η εκπομπή ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙ με τον Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ιγνατίο επιστρέφει στην ΕΤ-1 από τις 3 Μαρτίου. Στην τρίτη κατά σειράν εκπομπή, την Κυριακή 17 Μαρτίου και ώρα 10.30 μετά τη Θεία Λειτουργία, θα προβληθεί μία συζήτηση εξ ολοκλήρου γυρισμένη στην Αγία Λαύρα Καλαβρύτων.

Προσκεκλημένοι του Σεβασμιωτάτου κ. Ιγνατίου είναι ο ιστορικός ερευνητής Γιώργος Καραμπελιάς και ο Πολιτικός Επιστήμων Κωνσταντίνος Χολέβας. Συζητούν με θέμα: Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ.

Σύναξη των ενοριών που Αιμοληπτούν

Σύμφωνα με ανακοίνωση του Γραφείου Εθελοντικής Αιμοληψίας της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών, στο Ενοριακό Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Παντοκράτορος, έχει προγραμματισθεί για την Πέμπτη 28 Φεβρουαρίου 2013 στις 6.00 μ.μ., Σύναξη με τους υπευθύνους Ενοριών που Αιμοληπτούν, υπό τους Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσοστόμου.

Η "Πανύμνητος" στον Ιερό Ναό Αγίας Μαρίνης

Την Κυριακή 24 Φεβρουαρίου 2013 στον Ιερό Ναό Αγίας Μαρίνης Πατρών κατά πηγή Θεία Λειτουργία θα ψάλει η χορωδία «Πανύμνητος» υπό την διεύθυνση της παραδοσιακής και Αφροδίτης Χρυσανθακοπούλου.

* Αγαπητέ φίλε Αλέξανδρε!

με την ευκαιρία της συμπτήρωσης 300 φύλλων της έγκριτης εφημερίδας σου, δέξου σε παρακαλώ τις θερμότερες ευχές μου για υγεία, δύναμη και κάθε επιτυχία.

Ο θεός να ευλογεί εσένα και την οικογένειά σου.

Με ιδιαίτερη αγάπη και εκτίμηση

Ηλίας Γκοτσόπουλος
Αντιπρόεδρος Συλλόγου Δασκάλων & Νηπιαγωγών Πάτρας

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΠΑΤΡΩΝ

(Μιαούλη 57)

ΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΘΕΜΑ:
«Πώς ενθαρρύνει και παρηγορεί ο Θεός προσωπικώς»

ΟΜΙΛΗΤΗΣ:

<